

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

อาจารย์อริพัทธ์ ดาดี

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2552

บทสรุปผู้บริหาร

ชื่อเรื่อง : ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผู้วิจัย : อาจารย์อชิพัทธ์ ดาดี
สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปีที่พิมพ์ : 2552

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และเปรียบเทียบปัญหาการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาชายกับ นักศึกษา หญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ของ นักศึกษาทั้ง 9 คณะ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำนวน 310 คน ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 310 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโดยใช้ค่าที (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ รวม 5 ด้าน พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย์ ในภาพ รวมทุกด้าน มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อ พิจารณาเป็น รายด้านพบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ส่วนด้านที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้คือด้านตัวผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน และการสอน และด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรม ทางพลศึกษา ตามลำดับ ส่วนที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือด้านการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่านักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านตัวผู้เรียน ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่า ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่าระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านตัวผู้เรียน ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พอสรุปได้ดังนี้

1. ด้านครูผู้สอน และการสอน
  1. การใช้คำพูดกับนักศึกษาที่ดีมีความไพเราะ
  2. ครูผู้สอนควรสอนให้เป็นไปตามประมวลการสอนที่แจกให้กับนักศึกษา
  3. อาจารย์ผู้สอนควรปล่อยตรงเวลาที่สอน
2. ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา
  1. ควรปรับจำนวนหน่วยกิตให้มากกว่าเดิม
  2. ควรลดจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาลง

3. ไม่ควรจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในช่วงเช้า
3. ด้านการวัดผลและประเมินผล
  1. ควรมีคะแนนสอบภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี
  2. ในการสอบภาคปฏิบัติควรมีการแยกเพศชาย หญิง
  3. ควรมีความยุติธรรมในการให้คะแนน
4. ด้านตัวผู้เรียน
  1. ผู้เรียนให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป
5. ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก
  1. ควรเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
  2. ควรสร้างสนามกีฬาในร่มให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
  3. ควรสร้างสนามกีฬากลางแจ้งให้เพียงพอกับนักศึกษา

แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้

1. ฝ่ายวิชาการปรับปรุงความเหมาะสมของเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
2. จัดอบรมอาจารย์ผู้สอน เรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
3. จัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างสูงของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณวิภา ทังวงศ์ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา และอาจารย์ฐิติ ลาภอนันต์ ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา ที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไข รวมทั้งเป็นกำลังใจในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำการวิจัยและขอขอบคุณ ศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ให้ความช่วยเหลือแนะนำแก้ไขในการทำ วิจัยในครั้งนี้

ผู้วิจัยขอน้อมระลึกถึงพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และญาติพี่น้องที่กรุณาช่วยสนับสนุนให้ กำลังใจและความช่วยเหลือมาโดยตลอด

อาจารย์อริพัทธ์ ดาดี

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร.....	2
กิตติกรรมประกาศ.....	4
สารบัญตาราง.....	7
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	4
แนวคิดของการเรียนการสอนพลศึกษา.....	4
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	42
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.....	47
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	51
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	52
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	53
สรุปผลการวิจัย.....	53
อภิปรายผลการวิจัย.....	57
ข้อเสนอแนะ.....	62
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	67
แบบสอบถาม.....	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. จำนวนและคำร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	40
2. จำนวนและคำร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	40
3. จำนวนและคำร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปี.....	41
4. จำนวนและคำร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่ศึกษา.....	41
5. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านครูผู้สอนและการสอน.....	42
6. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรม ทางพลศึกษา.....	43
7. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านการวัดผลและประเมินผล.....	44
8. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านตัวผู้เรียน.....	45
9. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ อำนวยความสะดวก.....	46
10. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รวม 5 ด้าน.....	48
11. เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รวม 5 ด้าน.....	49

ตารางที่	หน้า
12 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และ กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์รวม 5 ด้าน.....	50
13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	51

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผู้วิจัย : อาจารย์อริพัทธ์ ดาดี
สถาบัน : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ปีที่พิมพ์ : 2552

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาทั้ง 9 คณะ
ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์จำนวน 310 คน ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถาม
ด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 310 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้
โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโดยใช้
ค่าที (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
รวม 5 ด้าน พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์ ในภาพ รวมทุกด้าน มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อ
พิจารณาเป็น รายด้านพบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือ
ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ส่วนด้านที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย
ดังนี้คือด้านตัวผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน และการสอน และด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทาง
พลศึกษา ตามลำดับ ส่วนที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือด้านการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่านักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านตัวผู้เรียน ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่า ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่าระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านตัวผู้เรียน ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันรัฐบาลได้มองเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกระดับ เพราะการพลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ หากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพจริง ๆ แล้วประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนจะมีการพัฒนาทางด้านร่างกายและจิตใจอย่างเหมาะสม การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะให้นักศึกษาทุกคนได้มีความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย ให้มีทักษะพื้นฐานในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มีทัศนคติที่ดีต่อกีฬาและการออกกำลังกาย เข้าใจและรู้จักปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับในการเล่นกีฬา มีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ตลอดจนการรู้จักรักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์ และเหมาะสมกับการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องสุขภาพและพละนาถิขของนักศึภษา จึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาเป็นวิชาบังคับไว้ในทุกหลักสูตร ซึ่งมีการพัฒนามาเป็นลำดับ โดยปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอน 1 รายวิชา คือ GE 120 พลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต เป็นรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กำหนดไว้ในทุกหลักสูตรจำนวน 1 หน่วยกิต ซึ่งเป็นรายวิชาที่ว่าด้วยความรู้และทักษะทั่วไปเกี่ยวกับการออกกำลังกายเพื่อความสมบูรณ์ของร่างกาย และจิตใจ โดยการเน้นกิจกรรมการออกกำลังกายและนันทนาการที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาเลือกเรียนกิจกรรมพลศึกษาตามความสมัครใจ ซึ่งในปัจจุบันมีอาจารย์ผู้สอนในวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตจำนวนทั้งสิ้น 14 ท่าน ผู้วิจัยเองเป็นหัวหน้ากลุ่มวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตและได้พบกับปัญหาในด้านต่าง ๆ ในการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต จึงเห็นควรที่การศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาคเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อทราบปัญหาที่แท้จริงซึ่งเป็นข้อมูลในการแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ปัญหาคเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาทั้ง 9 คณะ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต อยู่ระดับน้อย

2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีความแตกต่างกัน

3. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาทั้ง 9 คณะ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตมีความแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ด้านครูผู้สอน และวิธีการสอน
- 1.2 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา
- 1.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล
- 1.4 ด้านตัวนักศึกษา
- 1.5 ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

นิยามศัพท์เฉพาะ

สภาพปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่เกิดขึ้นและทำให้เกิดการสอนวิชาพลศึกษาไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์

วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต หมายถึง รายวิชาหนึ่งที่อยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้จัดให้มีการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปี ประกอบด้วย ภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ (กิจกรรมกีฬา)

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2552

คณะ หมายถึง คณะที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับปริญญาตรีมี 9 คณะคือ คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

คณะนิเทศศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ในงานวิจัยนี้จำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ ประกอบด้วย คณะบริหารธุรกิจ คณะการบัญชี คณะเศรษฐศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ประกอบด้วย คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องรับทราบถึงปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
2. ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในแต่ละด้าน ดังนี้คือ ด้านครูผู้สอน ด้านวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านตัวนักศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

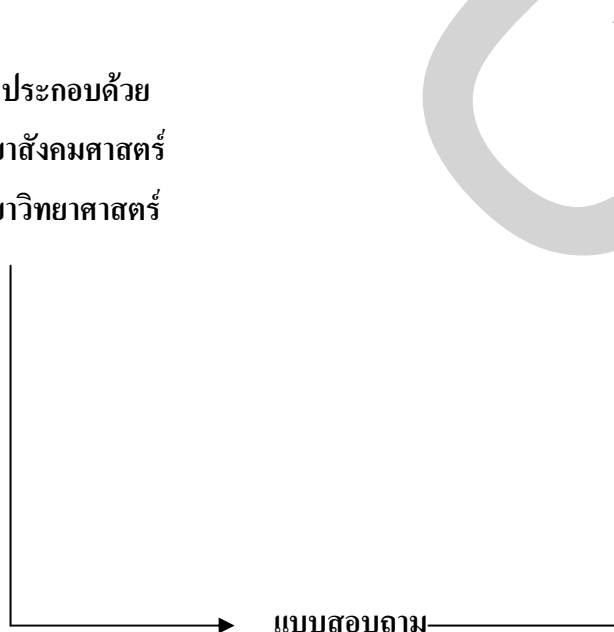
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
  - 1.1 ชาย
  - 1.2 หญิง
2. กลุ่มสาขาวิชาประกอบด้วย
  - 2.1 กลุ่มสาขาสังคมศาสตร์
  - 2.2 กลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์

ตัวแปรตาม

ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา เพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เรื่องปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยขอเสนอรายละเอียดของเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวความคิดของการเรียนการสอนพลศึกษา
  - 1.1 ความสำคัญของการสอน
  - 1.2 องค์ประกอบของการสอน
  - 1.3 ลักษณะของการสอนที่ดี
  - 1.4 หลักเกณฑ์ในการเลือกวิธีสอน
  - 1.5 คุณสมบัติของครูพลศึกษา
  - 1.6 ความสำคัญของหลักสูตร
  - 1.7 การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน
2. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ความมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
  - งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

แนวความคิดของการเรียนการสอนพลศึกษา

ความสำคัญของการสอน

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529) ได้บอกว่าการสอนเป็นส่วนช่วยที่สำคัญยิ่ง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา เป็นกระบวนการในการให้การศึกษาค้นคว้าให้ผู้สอนจัดให้แก่แก่นักเรียน ถ้าผู้สอนรู้จักใช้วิธีการสอนที่ดีเหมาะสม ย่อมจะทำให้ผู้เรียนได้รับผลต่อไปนี้

1. ได้รับความรู้และมีความเข้าใจในบทเรียน ในวิชาการที่ครูสอน
2. มีทักษะ และความชำนาญในวิชาที่เรียนรู้นั้น
3. มีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน
4. มีความสามารถนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้
5. สามารถนำความรู้ไปแก้ไขปัญหาชีวิตประจำวันได้
6. สามารถนำความรู้ไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปได้

จึงถือว่า “วิธีสอน” มีความหมายและมีความสำคัญยิ่งต่อผู้เรียน และครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างมากในฐานะเป็นผู้เลือกวิธีสอน

องค์ประกอบของการสอน

วาสนา คุณาภิกษิต์. (2539) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของการสอนมีดังนี้ ชนิดของการสอนมี 3 แบบ คือ

1. การสอนเรื่องต่างๆ ที่เป็นความจริงหรือสอนให้นักเรียนเกิดค่านิยมที่ถูกต้อง
2. การสอนให้นักเรียนรู้จักการนำเอาไปใช้ในลักษณะที่อาจจะเป็นไปได้
3. การสอนเทคนิคทางพฤติกรรมต่างๆ และส่วนประกอบของการพัฒนาทักษะ การเคลื่อนไหว ในกีฬาต่างๆ ให้นักเรียนเมื่อพิจารณาชนิดของการสอนแบบต่างๆ แล้วจะเห็นว่า การสอนเป็นเรื่องของ วิทยาศาสตร์มากกว่าศิลป์ ฉะนั้นจึงต้องมีการพัฒนาการสอนในลักษณะวิทยาศาสตร์
4. ทักษะและรูปแบบการสอน ในเรื่องของการสอนจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับทักษะการสอนและ รูปแบบของการสอนหรือแบบการสอน ทักษะการสอนหมายถึงระดับของความสามารถที่ครูจะ แสดงออกถึงศิลป์ในการสอน

ลักษณะของการสอนที่ดี

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529) ได้อธิบายถึงลักษณะของการสอนที่ดี ดังนี้คือ

1. การสอนที่ดีต้องมีความมุ่งหมายของบทเรียน มีการเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ การ ประเมินได้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย
2. การสอนที่ดีต้องยึดเด็กเป็นหลัก โดยคำนึงความแตกต่างในเรื่องของ วัย ประสบการณ์ เดิมและความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กมากกว่าที่จะเอาหลักสูตรเป็นเกณฑ์
3. การสอนที่ดีครูต้องสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่ การเรียน ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อม และอารมณ์ของเด็ก
4. การสอนที่ดีควรมุ่งให้เด็กได้ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติพร้อมที่จะ ประพฤติตนเป็นคนดี
5. การสอนที่ดีต้องเป็นการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น
6. การสอนที่ดีต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดค้นหาเหตุผลความเป็นไปของสิ่งที่เรียน มิใช่เอาความจริงจากตำรา หรือคำบอกเล่าอย่างเดียว
7. การสอนที่ดีควรจะสัมพันธ์เนื้อหาที่เกี่ยวข้องกันในวิชาเดียวกัน ทั้งในด้านทฤษฎี และปฏิบัติ ซึ่งก่อให้เกิดการต่อเนื่องของประสบการณ์ และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน

8. การสอนที่ดีควรเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน มีส่วนในการดำเนินกิจกรรมรวมทั้งการประเมินผลการเรียนการสอนด้วย

9. การสนทนาที่ดีช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียน โดยใช้แรงกระตุ้นทั้งภายใน และภายนอก แต่ตามหลักการแล้วควรใช้การจูงใจภายในมากกว่าภายนอก

10. การสอนที่ดีไม่ควรยึดมั่นในวิธีสอนวิธีหนึ่งวิธีเดียว แต่อย่างไรก็ตามควรจะเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุด

11. การสอนที่ต้องมีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลาโดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสังเกต การซักถาม การสอบ ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าการสอนได้ตรงตามความมุ่งหมาย

หลักเกณฑ์ในการเลือกวิธีสอน

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2529) ได้บอกถึงการเลือกวิธีการสอนจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. จุดมุ่งหมายของการศึกษาและจุดมุ่งหมายของบทเรียน
2. ลักษณะของเนื้อหาวิชา และลักษณะของหลักสูตร
3. ลักษณะของผู้เรียนทั้งในเรื่องวัย และความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กในวัยเด็กในวัยเดียวกัน

4. ตัวครูผู้สอน
5. สถานที่
6. การเวลาและโอกาส
7. อุปกรณ์
8. บุคลากร และเครื่องช่วยอำนวยความสะดวกต่างๆ

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2533) กล่าวถึงความสำคัญของจิตวิทยาการศึกษาต่ออาชีพครูมีไว้ว่าวิชาจิตวิทยาการศึกษาสามารถช่วยครูได้ในเรื่องต่อไปนี้

1. ช่วยครูให้รู้จักลักษณะนิสัยของนักเรียนที่ครูต้องสอนโดยทราบหลักการพัฒนาการ ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สักคม และบุคลิกภาพเป็นส่วนร่วม
2. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจพัฒนาการทางบุคลิกภาพบางประการของนักเรียน เช่น อັตมโนทัศน์ ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร และเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในการที่จะช่วยนักเรียนให้มีอັตมโนทัศน์ที่ดีและถูกต้องได้อย่างไร
3. ช่วยให้ครูมีความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อจะได้ช่วยนักเรียนเป็นรายบุคคลให้พัฒนาตามศักยภาพของแต่ละบุคคล

4. ช่วยให้ครูรู้จักสภาพแวดล้อมของห้องเรียนให้เหมาะสมกับวัย และขั้นพัฒนาการของนักเรียน เพื่อแรงจูงใจอ้อมโนทัศน์ และการตั้งความมุ่งหวังของครูที่มีต่อนักเรียน

5. ช่วยให้ครูทราบถึงตัวแปรต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น แรงจูงใจอ้อมโนทัศน์ และการตั้งความมุ่งหวังของครูที่มีต่อนักเรียน

6. ช่วยครูในการเตรียมการสอนการวางแผนการเรียน เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพ สามารถช่วยให้นักเรียนทุกคนเรียนรู้ตามศักยภาพของแต่ละบุคคล โดยคำนึงถึงต่อไปนี้

6.1 ช่วยครูเลือกว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียน โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัย และความแตกต่าง ระหว่างบุคคลของนักเรียนที่จะต้องสอน และสามารถที่จะเขียนวัตถุประสงค์ให้นักเรียนเข้าใจว่าสิ่งที่ครูคาดหวังให้นักเรียนรู้มีอะไรบ้าง โดยถือว่าวัตถุประสงค์ของบทเรียนคือสิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนทราบว่าเมื่อจบบทเรียน นักเรียนจะสามารถทำอะไรได้บ้าง

6.2 ช่วยครูในการเลือกหลักการสอนและวิธีสอนที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงลักษณะนิสัยของนักเรียนและวิชาที่สอน และกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนช่วยครูในการประเมินไม่เพียงแต่เฉพาะเวลาครูได้สอนจนจบบทเรียนเท่านั้น แต่ใช้ประเมินความพร้อมของนักเรียนก่อนสอน ในระหว่างที่ทำการสอน เพื่อทราบว่านักเรียนมีความก้าวหน้าหรือมีปัญหาในการเรียนรู้อะไรบ้าง

6.3 ช่วยครูให้ทราบหลักการและทฤษฎีของการเรียนรู้ที่นักจิตวิทยาในพิสัยแล้วว่าได้ผลดี เช่นการเรียนรู้จากการสังเกตหรือการเลียนแบบ

6.4 ช่วยครูให้ทราบถึงหลักการสอนและวิธีที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งพฤติกรรมของครูที่มีการสอนอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีอะไรบ้าง เช่น การใช้คำถาม การให้แรงเสริม และการทำตนเป็นแบบ

6.5 ช่วยครูให้ทราบว่านักเรียนที่มีผลการเรียนดี ไม่ได้เป็นเพราะระดับเชาวน์ปัญญาเพียงอย่างเดียวแต่มีองค์ประกอบอื่นๆ เช่น แรงจูงใจทัศนคติ หรือ อ้อมโนทัศน์ ของนักเรียนและความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน

6.6 ช่วยครูในการปกครองชั้นและการสร้างบรรยากาศของห้องเรียน ให้เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียน ครูและนักเรียนมีความรัก และไว้วางใจซึ่งกันและกัน นักเรียนต่างก็ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้ห้องเรียนเป็นสถานที่ที่ทุกคนได้มีความสุขและนักเรียนรักโรงเรียน อยากมาโรงเรียน

พิศ เจริญพงศ์ (2532) ให้ความเห็นว่าการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่จะต้องประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนที่สำคัญ คือการอบอุ่นร่างกาย การอธิบายประกอบการสาธิต การฝึกหัดเพื่อให้มีทักษะ การนำทักษะที่เรียนไปใช้เล่นจริงๆ ขั้นสุดท้ายการสรุปและสุขปฏิบัติ

วิธีการสอน หมายถึงการที่ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการใช้เทคนิค การสอน เนื้อวิชาและสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการสอน

ประทีป พานิชชาติ (2528) ได้กล่าวว่า วิธีการสอนนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการสอนของครู เนื่องจากเป็นตัวเชื่อมระหว่างประสบการณ์เนื้อหา กับตัวนักเรียนเกิดการเรียนรู้ หรือพฤติกรรมตาม จุดมุ่งหมายที่วางไว้ ครูที่ดีจึงต้องเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมกับลักษณะของความต้องการ ความสนใจ ความพึงพอใจ ตลอดจนเนื้อหาวิชา ประสบการณ์ และสถานการณ์ในการเรียน การสอนวิชานั้นๆ เพื่อผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วและเป็นผลดี สำหรับวิธีการสอนที่สามารถนำมาดัดแปลงใช้ในการสอนวิชา พลศึกษา

สุวรรณา แต่งอ่อน. (2543) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาใน สถาบันการศึกษาให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยการจัดศึกษาและการบริหารที่เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตร และความต้องการของนักศึกษา เพื่อจะได้บรรลุตามความมุ่งหมายของ สถานศึกษา ดังนั้นพอจะสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้ดีมีดังนี้

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา ถือว่าเป็นผู้บทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มากที่สุด เนื่องจากการดำเนินการเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพหรือไม่ ขึ้นอยู่กับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษา เพราะว่าสภาพความเหมาะสมของอาจารย์พลศึกษา ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับจำนวน บุคลิกภาพ ความสามารถ การหารูปแบบวิธีการสอน รวมถึงการมีวุฒิทางการพลศึกษาหรือไม่ สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัจจัยทำให้การเรียนการสอน มีคุณภาพหรือไม่ด้วยเหมือนกัน

2. หลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมทางพลศึกษา ก็ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเป้าหมายและ สิ่งที่จะช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเกิดประสิทธิภาพได้หรือไม่ นั้น เพราะว่าความเหมาะสมของหลักสูตรการจัดโปรแกรม และเลือกกิจกรรมทางพลศึกษาลงไปในการเรียนการสอน จะต้องคำนึงถึงหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความต้องการของนักศึกษา สอดคล้องกับวิชาชีพที่เรียน เพื่อช่วยให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนการสอนพลศึกษานั้น ต้องเข้าใจสภาพของหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมของสถาบันการศึกษาว่ามีลักษณะที่สอดคล้องกันด้วย

3. สถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก เป็นส่วนประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าสิ่งเหล่านี้ช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพได้ดีหรือไม่ ถ้ามีเพียงพอและมีสภาพที่ใช้ได้ดี มีความปลอดภัย แล้วจะทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นน้อยลงมาก อีกทั้งทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษายิ่งขึ้น ถ้าขาดแคลนหรือคุณภาพใช้ไม่ได้และไม่มีความปลอดภัยแล้วก็จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอนด้วยเหมือนกัน

4. ผู้เรียน เป็นผู้มีความสำคัญอย่างหนึ่งทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะว่า ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่สามารถทำให้รู้ถึงว่าผลการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพหรือไม่ ดูจากพฤติกรรม การแสดงออกในระหว่างการเรียนการสอน นอกห้องเรียน ว่านักศึกษามีความสนใจและเอาใจต่อการเรียน การสอนหรือไม่มีการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาที่ทางอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาให้ นั้น ผู้เรียนทำให้ อาจารย์ได้รู้จักวัดและประเมินผลการสอนของตนเองด้วย

5. การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา เป็นขบวนการทางเรียนการสอนที่ทำให้ นักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนรู้ถึงผลจากการเรียนการสอนว่าเป็นอย่างไร ทำให้นักศึกษารู้ถึงพัฒนาการที่ตนเองมีต่อวิชานั้นหรือไม่ รู้ว่าอาจารย์ผู้สอนมีความยุติธรรมหรือไม่ อีกทั้งให้อาจารย์ผู้สอนพลศึกษาได้ เห็นว่าตนเองมีประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนอย่างไรด้วย

6. ผู้บริหาร เป็นผู้ที่มีส่วนช่วยให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีประสิทธิภาพหรือไม่ เพราะว่าผู้บริหารมีบทบาทในการสนับสนุนในเรื่องของงบประมาณ การอนุมัติกิจกรรมทางพลศึกษา รวมทั้งเป็นสร้างขวัญและกำลังใจกับอาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษารวมถึงนักศึกษาแต่ถ้าผู้บริหารไม่ สนับสนุนมีผลทำให้การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพขึ้นได้

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

พอง เกิดแก้ว (2517) กล่าวว่า คุณสมบัติเบื้องต้นของครูพลศึกษาที่ดีนั้น ก็มีลักษณะเช่นเดียวกับ ครูผู้สอนวิชาอื่น ๆ ในโรงเรียน เช่น

1. มีสุขภาพดี
2. มีความรู้ดี มีทักษะดี
3. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำการสอนได้ดี
4. มีอารมณ์ดี ร่าเริง
5. มีความยุติธรรม
6. มีบุคลิกลักษณะดี สง่าผ่าเผย
7. มีความเห็นอกเห็นใจและสนใจในตัวนักเรียน
8. มีสามัญสำนึกและเข้าใจในปัญหาของเด็กนักเรียน
9. และอื่น ๆ

สำหรับครูพลศึกษา นอกจากจะมีคุณสมบัติข้างต้นดังกล่าวแล้ว จะต้องมีความสมบัติต่อไปนี้

1. จะต้องสามารถสังเกตและมองเห็นความแตกต่าง และการเปลี่ยนแปลงในลักษณะท่าทางหรือ พฤติกรรมของเด็กแต่ละคนเป็นอย่างดี เช่น การผิดปกติทางทรวดทรง รูปร่างลักษณะ อาการ ท่าทาง และ สิ่งอื่น ๆ ที่เด็กแสดงออกในระหว่างที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เวลาเรียนหรือเวลาเล่นตามลำพัง

2. มองเห็นความสำคัญและสามารถแก้ปัญหาเด็กที่ไม่สามารถมีส่วนร่วมร่วมกับเด็กคนอื่น ๆ หรือไม่เป็นที่ยอมรับของคนอื่น ๆ และพยายามหาทางช่วยเหลือและจัดประสบการณ์ เพื่อให้เด็กที่มี ปัญหาสามารถช่วยตัวเองได้

3. จะต้องมีความสามารถที่จะปรับปรุงกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับบุคลิกภาวะและความ สนใจของนักเรียน

4. จะต้องระลึกเสมอว่า กิจกรรมทางพลศึกษาแต่ละอย่างอาจให้คุณค่าแก่นักเรียนแต่ละคนไม่ เหมือนกัน

5. ต้องวางโครงการสอนให้มีความก้าวหน้าตามลำดับติดต่อกัน แต่สามารถยืดหยุ่นได้

พอสมควร

6. วางโครงการให้นักเรียนแต่ละคนได้มีโอกาสสัมฤทธิ์ผล และพึงพอใจในกิจกรรมพลศึกษา

พอสมควร

7. เปลี่ยนแปลงวิธีการจัดและดำเนินการสอนในชั้นตามความเหมาะสม เช่น ให้เข้าแถวเป็นรูปวงกลม เข้าแถวเป็นหมู่หรือแบบอื่น ๆ

8. ให้นักเรียนเคลื่อนย้ายจากกิจกรรมหนึ่งไปอีกกิจกรรมหนึ่ง ในวิธีการที่ง่ายและสะดวก ไม่ต้องเสียเวลามาก เช่น ให้ตามผู้นำไปให้เข้าแถวตามเส้นหรือตามวงกลมที่มีไว้กับพื้นหรืออื่น ๆ

9. พยายามใช้สถานที่และอุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

10. อุปกรณ์บางอย่างนักเรียนอาจจะสามารถทำเองได้ ควรให้เด็กทำขึ้นใช้เอง

11. ถ้าเป็นสหศึกษา ครูอาจจะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมบางอย่างด้วยกัน แต่ถ้ากิจกรรมบางอย่างที่เกี่ยวกับพลังและความทนทนของร่างกาย ก็ควรจะแยกออกจากกัน

12. สามารถเปลี่ยนแปลงและปรับโครงการให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนแต่ละวัย

13. จะต้องสามารถจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้แก่เด็กที่ต้องการความช่วยเหลือมากที่สุด

14. จะต้องสามารถจัด แบ่งกลุ่มที่เด็กทุกคนสามารถมีส่วนร่วมได้อย่างทั่วถึงกัน โดยที่ไม่ต้องใช้เวลารอนาน

15. หาวิธีจัดคู่และแบ่งทีม ที่ไม่ให้นักเรียนบางคนรู้สึกว่าเขาหาคู่ได้ยาก หรือเป็นคนสุดท้ายที่หาคู่ได้

16. จะต้องรับรู้และเข้าใจในสภาพของเด็กที่แท้จริงว่าเด็กมีความต้องการอย่างไร

17. จะต้องรู้ถึงความสำคัญของสิ่งต่อไปนี้

17.1 ใช้เวลาที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้

17.2 ให้นักเรียนเป็นผู้ช่วยในการสาธิตหรืออื่น ๆ

17.3 ใช้เวลาส่วนใหญ่เพื่อกิจกรรมที่หนัก

17.4 จัดกิจกรรมตามความสนใจของเด็กและตามฤดูกาล

17.5 จะต้องมีเครื่องอุปกรณ์ให้พร้อมที่จะหยิบยกมาสอนได้ทันทั่วทั้งที่

17.6 จะพูดก็ต่อเมื่อมีนักเรียนฟังเท่านั้น

17.7 ใช้การสาธิตให้ดูเป็นส่วนใหญ่ และใช้คำพูดแต่เพียงส่วนน้อย

17.8 ให้ทุกสิ่งทุกอย่างดำเนินไปตลอดเวลา

17.9 เปิดโอกาสให้เด็กทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน

17.10 รักษาระดับเสียงให้อยู่ในระดับที่น่าฟัง

17.11 ทำให้นักเรียนในชั้นมีความสุขสนุกสนานและพอใจ

คุณสมบัติของครูพลหรืออาจารย์ผู้สอน ถือว่าเป็นหัวใจและองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการเรียนการสอนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ได้นิยามไว้ว่า “ ครู หมายถึง ผู้สั่งสอนศิษย์ ผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ ”

วรสักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ และภารกิจทางพลศึกษาได้ดี และประสิทธิภาพ ควรจะมีลักษณะที่สำคัญ ดังต่อไปนี้ คือ

1. เป็นผู้ที่มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการศึกษาทั่วไป วิชาชีพครู และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้ที่มีความศรัทธาในวิชาพลศึกษาอย่างแท้จริง
3. เป็นผู้ที่มีความรู้ลึกในการรับผิดชอบสูง
4. เป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และกระตือรือร้น
5. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดีสุขภาพสมบูรณ์
6. เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
7. เป็นผู้ที่รักเด็ก มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง

วาสนา คุณาภสิทธิ์ (2539) ได้กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดี ควรมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีสุขภาพทั้งกายและจิต
  2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ
  3. มีความต้องการและพร้อมที่จะให้บริการแก่นักเรียนทุกคนทั่วๆ ไป ซึ่งเป็นเรื่องของการให้ความช่วยเหลือ
  4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่างๆ ออกมาให้ให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด
  5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากที่ฝึกหรือเล่นกีฬาต่อไป
  6. เป็นผู้ที่มีรูปร่างและลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา
  7. มีน้ำใจเป็นนักกีฬาและพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
- อยู่เสมอ
8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ
  9. เป็นผู้ที่มีหลักการหรือมีอุดมคติของตนเอง มีบุคลิกและมีคุณธรรม คุณภาพมีมาตรฐาน ความเป็นเลิศ ความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาการศึกษาจึงสำคัญในการช่วยทั้งครูและนักการศึกษาผู้มีความรับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน

หน้าที่และความรับผิดชอบของครูพลศึกษา

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) ได้บอกถึงว่าครูพลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดังนี้

1. การสอน ครูพลศึกษามีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนการสอนในหลาย ๆ รายวิชา ต้องสามารถอธิบาย-สาธิตเทคนิค ทักษะ ประวัติ ประโยชน์ กติกา แผนการเล่น ตลอดจนการใช้อุปกรณ์ให้เป็นประโยชน์ ต้องจัดบริหารชั้นเรียนสำหรับการสอน การเล่น การประเมินผล และการแนะนำต้องมีพัฒนาทัศนคติของความมีน้ำใจนักกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมทางสุขศึกษาและการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายอื่นๆ ของวิชาพลศึกษา
2. การแข่งขันกีฬาภายใน ครูพลศึกษาต้องจัดการแข่งขันกีฬาภายใน โดยทำการจัดโปรแกรมแข่งขันกีฬาต่างๆ รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะใช้ในการแข่งขัน โดยไม่ให้ ข้ำซ้อนและนักเรียนได้แข่งขันเท่าๆ กัน ต้องเตรียมการจัดซื้อ จัดลำดับ บำรุงรักษา และแนะนำเกี่ยวกับอุปกรณ์และสิ่งต่างๆ ที่ใช้ประกอบการแข่งขัน ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการแข่งขัน จัดดูแลเรื่องความปลอดภัย จัดเจ้าหน้าที่ละเนินงานจัดระบบการให้คะแนน ขจัดความขัดแย้ง และอาจจะต้องจัดทำคู่มือการแข่งขันกีฬาภายในไว้ด้วย
3. การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ครูพลศึกษาต้องทำหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอนกีฬาด้วย ซึ่งหมายถึงว่าต้องเป็นผู้ที่มีทักษะกีฬาสูงและมีความสามารถในการจูงใจสูงด้วย เหตุผลก็เพราะว่าการสอนในชั้นเรียนจะสอนนักเรียนหลายๆ ระดับ ความสามารถประปนกันไปตั้งแต่อ่อนจนเก่ง แต่การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาจะต้องสอนนักเรียนจากหลายฝ่าย เช่น นักเรียน คนดู นักข่าว หรือแม่ แต่ความต้องการของตนเองที่จะพยายามไม่ให้เกิดการแพ้ ผู้ฝึกสอน จึงต้องมีศีลธรรมหลักการ และการเสียสละตนเองอย่างสูงที่จะต่อต้านสิ่งเหล่านั้น และที่สำคัญที่สุดคือจะต้องไม่บ่ายเบงออกจากจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาอย่างเด็ดขาดครูพลศึกษาที่เป็นผู้ฝึกสอนต้องมีการวางแผน จัดการปฏิบัติการ การศึกษาและกำหนดแผนการเล่น ศึกษาจากภาพยนตร์ จัดโปรแกรมการซ้อม ร่วมมือกับนักข่าว เลือกจัดซื้อและรักษาวัสดุอุปกรณ์ กล่าวปราศรัยในงานเลี้ยงนักกีฬา เป็นที่ปรึกษา ประเมินผลการตัดสิน นอกจากนี้ ยังต้องวางแผนการเดินทางเพื่อการแข่งขันของทีม การซื้อตั๋วเดินทาง ผู้จับเวลา ผู้ให้คะแนน ผู้ตรวจสอบและรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของนักกีฬาและผู้ฝึกสอนจึงต้องมีคุณสมบัติหลายประการ และอีกประการหนึ่งที่ต้องมีก็คือความเข้มงวด และความเข้าใจผู้เล่นในฐานะพ่อที่ต้องการทำให้ครอบครัวประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหา มีความซื่อสัตย์ มีความเชื่อถือ ในตัวผู้เล่น ไม่แสดงความรักผู้เล่นคนหนึ่งคนใดเป็นพิเศษ และอย่าให้สิทธิพิเศษแก่ใครด้วย
4. การอยู่ค่ายพักแรมและกิจกรรมกลางแจ้ง ครูพลศึกษามีหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของค่ายหรือควบคุมดูแลการอยู่ค่ายพักแรมและการว่ายน้ำ สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้ชีวิตกลางแจ้ง การใช้ทักษะกีฬาที่สำคัญที่สุดคือการสอนให้นักเรียนรู้จักวิถีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในบรรยากาศประชาธิปไตย รักสงบ รักธรรมชาติ อนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

5. การเดินรำ การเดินรำเป็นกิจกรรมที่ได้รับความนิยมเสมอมา โดยเฉพาะผู้หญิง และมีความเกี่ยวข้องกับชีวิตของคนโดยตลอดตั้งแต่สมัยโบราณถึงปัจจุบัน เพราะเป็นกิจกรรมที่แสดงถึงความรู้สึกและอารมณ์ เป็นกิจกรรมที่ทำให้คลายความเครียดได้มาก ครูพลศึกษาจึงต้องสอนได้ทั้งกิจกรรมการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การเดินรำพื้นเมือง การร้องเพลงประกอบการเล่นเกม กีฬาและอื่นๆ

6. กีฬาศึกษา กีฬาศึกษาเป็นการเรียนรู้การเคลื่อนไหวและการเคลื่อนไหวจากการเรียนรู้ จึงเป็นการเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง เป็นการสำรวจค้นหาสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง เน้นการเรียนรู้โดยตัวนักเรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้วิธีการดังกล่าวจะใช้การเคลื่อนไหวเท่านั้น ครูพลศึกษาต้องเข้าใจในการใช้เครื่องมือและเข้าใจในหลักการเคลื่อนไหวของมนุษย์ให้สัมพันธ์กับเวลา แรง รูปร่าง และการแสดงออกจุดมุ่งหมายของวิชานี้ก็เพื่อให้นักเรียนรู้จักระมัดระวังตนเองในสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งครูจะสังเกตได้จากการนักเรียนแสดงให้ดูในลักษณะของความเร็ว – ช้า ความหนัก-เบา ความเป็นอิสระ ฯลฯ

7. การพลศึกษาพิเศษ ครูพลศึกษาต้องจัดกิจกรรมพิเศษให้แก่ นักเรียน ลักษณะผิดปกติ และช่วยให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ขึ้น ครูพลศึกษาจึงต้องมีความรู้ในกายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา วิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว สรีระวิทยาการออกกำลังกาย จิตวิทยา วิธีสอนและศัพท์ทางการแพทย์ มีความตั้งใจจริงที่จะช่วยเหลือนักเรียนและรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของแพทย์เสียก่อน ไม่ใช่ทำการบำบัดด้วยตนเอง

8. งานวิจัย การทำงานวิจัยมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและความก้าวหน้าในการทำงาน แม้ครูจะไม่ทำด้วยตนเองก็ควรสนใจงานวิจัยของผู้อื่น ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ครูควรรู้จักตีความผลที่ได้จากการวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์ให้ได้

9. การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม ในสังคมไทยการปลูกฝังให้ประชาชนพลเมืองมีคุณธรรม (หรือความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจ) และจริยธรรม (หรือลักษณะการแสดงออกของร่างกาย) เป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความสุขของคนในสังคมเดียวกัน เมื่อสมาชิกแต่ละคนของสังคมนั้นมีคุณธรรมสูงไปด้วย ซึ่งจะเป็พื้นฐานของความเจริญก้าวหน้าต่อไป ครูทุกคนจึงควรรับเอาบทบาทของการเป็นผู้ปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้แก่ นักเรียนไว้อย่างเต็มความภาคภูมิ พร้อมทั้งปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีอีกด้วย การปลูกฝังดังกล่าวสามารถกระทำได้ในขณะสอนวิชาพลศึกษาในทุกขั้นตอนของกิจกรรมการเรียน เพราะหัวข้อจริยธรรมที่คณะกรรมการจัดจริยธรรมให้แก่ นักเรียน นักศึกษา และประชาชนได้ระบุมี่ 10 ประการดังนี้

9.1 ความเป็นระเบียบวินัย

9.2 ความซื่อสัตย์ สุจริต และยุติธรรม

9.3 ความขยัน ประหยัด และยึดมั่นในสัมมาชีพ

9.4 ความสำนึกในหน้าที่และความรับผิดชอบต่อสังคมและประเทศชาติ

9.5 การรู้จักคิดริเริ่ม วิจัย และตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

9.6 ความกระตือรือร้นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย รักและเทิดทูนชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

9.7 ความมีพละทานมัชฌมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

9.8 การรู้จักพึ่งตนเองและมีความมีอุดมคติ

9.9 ความรู้สึภภาคภูมิและรู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของชาติ

9.10 การรู้จักเสียสละ มีเมตตาอารี กตัญญูกตเวที กล้าหาญ และสามัคคีกัน

ตามความเป็นจริงแล้วในการสอนพลศึกษาเองก็มีจุดมุ่งหมายเป็นผลพลอยได้ตามมาจากการพัฒนาด้านร่างกายอยู่แล้ว นั่นคือพัฒนาด้านสังคมวิสัย ซึ่งหมายถึงการทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพต่างๆ เช่น ความมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี มีน้ำใจนักกีฬา การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี เคารพ กฎ กติกา กล้าแสดงออก ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ถ้านักเรียนได้ปฏิบัติเป็นประจำแล้วก็จะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมอันดี อย่างมั่นคงไปในอนาคต บทบาทต่างๆ ในสังคม ครูพลศึกษาอาจมีบทบาทในสถานที่อื่นๆ อีกเช่น ในสถานกักกัน วัด โรงพยาบาล โรงงานอุตสาหกรรม องค์การต่างๆ ชมรมกีฬา ลูกเสือเนตรนารี เทศบาล โดยปฏิบัติให้เป็นตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา แต่วิธีการปฏิบัติอาจต่างจากที่ใช้ในโรงเรียน

ความสำคัญของหลักสูตร

สจัด อุทานันท์ (2535) ได้อธิบายคำว่า “หลักสูตร” หมายถึงประมวลผลของการตัดสินใจ ก่อนที่จะดำเนินการเรียนการสอน ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับเนื้อหาของวิชา การเลือกเนื้อหาสาระที่เหมาะสมสำหรับนำมาใช้สอน การเลือกวัสดุอุปกรณ์รวมทั้งกฎเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม เพื่อให้การสอนเป็นไปอย่างได้ผลให้มากที่สุด

สันต์ ธรรมบำรุง (2525) ได้สรุปความสำคัญของหลักสูตร ได้สรุป ความสำคัญของหลักสูตร ได้ดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรเป็นแผนปฏิบัติงาน หรือเครื่องชี้แนวทางปฏิบัติงานของครู เพราะหลักสูตรจะกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และประเมินผลไว้เป็นแนวทาง
2. หลักสูตรเป็นข้อกำหนดแผนการเรียนการสอน อันเป็นส่วนรวมของประเทศ เพื่อนำไปสู่ความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาชาติ
3. หลักสูตรเป็นเอกสารทางวิชาการ เป็นบัญญัติ ของรัฐบาล เพื่อให้บุคคลที่ทำการเกี่ยวข้อง การศึกษาปฏิบัติตาม
4. หลักสูตรเป็นเกณฑ์มาตรฐานทางการศึกษา เพื่อควบคุมการเรียนการสอนในสถาบัน การศึกษาระดับต่างๆ และยังเป็นเกณฑ์มาตรฐานอย่างหนึ่งในการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร อาคาร สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ฯลฯ ของการศึกษาของรัฐให้แก่สถาบันการศึกษา
5. หลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารการศึกษาที่จะอำนวยความสะดวก และควบคุมดูแลติดตามผลให้เป็นไปตามนโยบายการจัดการศึกษาของรัฐบาล

6. หลักสูตรจะกำหนดลักษณะและรูปร่างของสังคมในอนาคตได้ว่าจะเป็นไปในรูปแบบใด
7. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางในการส่งเสริมความเจริญของสังคม และพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา
8. หลักสูตรจะกำหนดแนวทางให้ความรู้ ทักษะ ความสามารถ ความประพฤตินี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคม อันเป็นพัฒนาการซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ได้ผล
9. หลักสูตรจะเป็นสิ่งบ่งชี้ถึงความเจริญของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนประเทศใดจัดการศึกษาโดยมีหลักสูตรที่เหมาะสม ทันสมัยมีประสิทธิภาพต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงย่อมได้กำลังคนที่มีประสิทธิภาพสูง

องค์ประกอบของหลักสูตรที่ดี

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2541) บอกว่าองค์ประกอบของหลักสูตรอย่างน้อยควรแบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบดังนี้คือ

1. ความมุ่งหมาย
2. เนื้อหา
3. การนำหลักสูตรไปใช้
4. การประเมินผล

การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลไว้ดังนี้

การวัดผล (Measurement) หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาจำนวนปริมาณ อันดับ หรือรายละเอียดของคุณลักษณะของสิ่งที่ต้องการทราบได้โดยใช้เครื่องมือเป็นหลักในการวัด กระบวนการดังกล่าวจะทำให้ได้ตัวเลขหรือข้อมูลรายละเอียดต่างๆ ที่ชี้แทนจำนวนและลักษณะที่วัดนั้น จากความหมายนี้ แสดงว่าการวัดผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผน มีเครื่องมือ ปกติ การวัดผลโดยทั่วไปมีอยู่ 2 ด้าน คือ

1. การวัดผลทางกายภาพศาสตร์ (Physical Science) เป็นการวัดเพื่อหาจำนวนปริมาณของสิ่งต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมมีตัวตนแน่นอน
2. การวัดผลทางสังคมศาสตร์ (Social Science) เป็นการวัดหาจำนวน หรือคุณภาพของสิ่งที่เป็นนามธรรมไม่มีตัวตนแน่นอน ส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย การวัดผลเป็นกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใดกล่าว คือการวัดผลพลศึกษาทำหน้าที่โดยตรงในการตรวจสอบผลของการเรียนการสอนว่า ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะต่างๆ ตามที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ได้ผลระดับใด มีความสามารถชนิดใดบ้างและยังมีสิ่งใดบกพร่อง

จะต้องปรับปรุงแก้ไขหรือซ่อมเสริม จะเห็นได้ว่าการวัดผลทางพลศึกษาเกิดขึ้นเนื่องจากการยอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติของผู้เรียนซึ่งเชื่อว่าผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นผู้ใด ระดับใด ก็ย่อมมีความแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้หรือที่เรียกว่ามีความแตกต่างระหว่างบุคคลหรืออาจแยกเป็น 2 ลักษณะ คือ เชื่อว่า “คนเราเรียนรู้ได้ไม่เท่ากันในเวลาเท่ากัน” หรือ “คนเราเรียนรู้ได้เท่ากันแต่ใช้เวลาไม่เท่ากัน” จากความเชื่อดังกล่าวทำให้การวัดผลมีบทบาทหรือต้องทำหน้าที่ 2 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. การวัดผลเพื่อประเมินผลการเรียน (Summative evaluation)
2. การวัดผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน (Formative evaluation)

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง กระบวนการในการตัดสินใจค่าลงสรุปเพื่อพิจารณาความเหมาะสมหรือหาคุณค่าของคุณลักษณะและพฤติกรรม เช่น ผลการเรียน ผลการปฏิบัติงาน โดยอาศัยข้อมูลหรือรายละเอียดที่ได้จากการทดสอบ (Test) และการวัดผล (Measurement) เป็นหลัก และใช้วิจรณ์ญาณประกอบการพิจารณาจากความหมายดังกล่าวจะเห็นว่า ถ้าจะประเมินผลต้องดำเนินการอย่างมีขั้นตอน โดยเริ่มต้นด้วยการทดสอบและวัดผลสิ่งนั้นดีหรือเลว เก่งหรืออ่อน ได้หรือตก เป็นต้น สรุปคือการประเมินผลต้องมืองค์ประกอบหลักสามประการ คือ การทดสอบและวัดผล (Test and Measurement) เกณฑ์พิจารณา (Criteria) และการตัดสินใจ (Decision)

การวัดผลและประเมินผลเป็นคำที่มักใช้รวมกันเสมอ ซึ่ง ผาณิต บิลามาศ (2522) ได้ให้ความหมายไว้ว่า

การวัดผล หมายถึงการนำเครื่องมือที่เชื่อถือได้ (มาตรฐาน) ไปเปรียบเทียบกับ (วัด) กับสิ่งที่ต้องการจะทราบถึงปริมาณหรือขนาด ซึ่งจะสามารถวัดได้ทันทีและออกเป็นตัวเลข เรียกว่า ปริมาณ

การประเมินผล หรือการประเมินค่า หมายถึง การสอบ พิจารณา ตรวจสอบ หรือการตีความหมายของคะแนนที่รวบรวมมาได้จากแหล่งต่างๆ เช่น การสอบ การเรียน พฤติกรรม บุคลิกภาพ เป็นต้น นำมาสรุปรวมกันแล้วให้ออกมาเป็นเกรดหรือคะแนน รวมได้ว่า นักเรียนคนนั้นได้เรียนรู้อยู่ในระดับไหน หรือบรรลุตามความมุ่งหมายระดับไหน

สำหรับการวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษานั้น วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2534) ได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลไว้ว่า ครูพลศึกษาจะต้องวัดผลและประเมินผล นักเรียน ตามจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา ดังนี้

1. ความรู้ ความเข้าใจ ซึ่งเป็นเรื่องของการใช้สติปัญญา หรือพุทธรวิสัย
2. ความรู้สึกรู้ทำที่ อารมณ์ ค่านิยม อุดมคติ รวมเรียกว่า เจตคติหรือทัศนคติ หรือเจตคติวิสัย
3. ทักษะ ซึ่งเป็นความชำนาญเฉพาะตน หรือทักษะวิสัย
4. สมรรถภาพทางกายหรือประสิทธิภาพของร่างกาย ซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกัน หรือสมรรถภาพทางกายวิสัย
5. บุคลิกภาพ หรือพัฒนาการด้านสังคมต่างๆ หรือ สังคมวิสัย

ด้วยจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาดังกล่าว ครูพลศึกษาสามารถนำมายึดหลักการเป็น ขอบข่ายในการ วัดผลและประเมินผลนักเรียนได้ต่อไป สรุปได้ว่า การเรียนการสอนพลศึกษา คือการที่ครูได้จัด สถานการณ์หรือประสบการณ์ด้วยวิธีการต่างๆ โดยอาศัยรูปแบบกิจกรรมกีฬา หรือการออกกำลังกาย เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ และนักเรียนได้รับประสบการณ์โดยกาใช้กิจกรรมกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อการส่งเสริมให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา การสอน พลศึกษา เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้วิชาพลศึกษาได้ผลดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยหลายประการด้วยกัน ซึ่งได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียน วิธีการดำเนินการ หลักสูตรและกิจกรรมทางพลศึกษา การวัดและประเมินผล การเรียนการสอน อุปกรณ์ วัสดุ และสิ่งอำนวยความสะดวก ดังนั้นถ้าต้องการที่จะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จ เราจึงต้องสร้างสภาพการณ์ หรือบรรยากาศการเรียนการสอนที่เหมาะสม

วิริยา บุญชัย (2529) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบที่นำมาตัดสินคะแนนวิชาพลศึกษา ได้แก่

1. ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) เป็นการพัฒนาด้านการเคลื่อนไหว การทำงานของ กล้ามเนื้อ ทักษะในการใช้มือ ครูควรทดสอบเกี่ยวกับความสัมพันธ์ผลในการเรียนทักษะของกิจกรรม ประเภทต่าง ๆ สมรรถภาพทางกาย ความสามารถด้านกลไก และความสามารถในการเล่น การให้คะแนน ในกีฬาแต่ละประเภทควรทดสอบสิ่งเหล่านี้ ทักษะทางกีฬา ความร่วมมือและการวิเคราะห์ความสามารถ ในการเล่น บางครั้งการใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาอาจจะไม่สะดวกสำหรับครู ในกรณีดังกล่าวครูควร เลือกใช้วิธีการประเมินคุณค่าแทน

2. พุทธิพิสัย (Cognitive Domain) เป็นการพัฒนาด้านสติปัญญา การระลึกได้(Recall) การจำได้ หรือการรู้จัก (Recognition) การวัดด้านนี้ ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกและหลักของ การเคลื่อนไหว กฎ กติกา ความปลอดภัย การเสริมสร้างสมรรถภาพ ตลอดจนประวัติของกิจกรรมประเภท ต่าง ๆ

3. จิตพิสัย (Affective Domain) เป็นการประเมินเกี่ยวกับพฤติกรรมทางสังคม ซึ่งประกอบไปด้วยความสนใจ ทศนคติ ความซาบซึ้ง ความมีน้ำใจนักกีฬา ความร่วมมือความสามารถใน การปรับตัว การเป็นผู้นำและผู้ตาม เป็นต้น

ความสัมพันธ์ผลด้านทักษะกลไก (Motor Skill) ความสัมพันธ์ผลด้านทักษะกลไก กล่าวได้ว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพิจารณาเกรดซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของหน่วยการสอนด้วย บางครั้งครูจะ เน้นด้านนี้มากที่สุด การสอนวิชาทักษะในระยะการเริ่มต้นจะเน้นการพัฒนาด้านนี้มาก แต่สำหรับบุคคล ที่มีความสามารถในระดับกลาง เน้นการพัฒนาด้านทักษะต่างๆ เท่าๆ กับความสามารถในการเล่น วัตถุประสงค์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของวิชาการพลศึกษา คือ การพัฒนาด้านสมรรถภาพทางกาย ครูต้อง ประเมินระดับของสมรรถภาพของผู้เรียนด้วย การประเมินผลด้านนี้ควรมีมาตรฐานหลายๆ อย่าง

เพราะว่านักเรียนมีโครงสร้างของร่างกาย (รูปร่าง) แตกต่างกัน เกณฑ์ปกติที่นำมาใช้ควรคำนึงถึงความสูง และน้ำหนักของผู้เรียนด้วยการปรับปรุงด้านทักษะเมื่อการเรียนรู้สิ้นสุดลง ครูสามารถประเมินสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนได้ และยังทราบถึงการปรับปรุงด้านทักษะด้วย ถึงแม้ว่าทุกคนยอมรับว่าการพัฒนาทักษะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาระดับคะแนนหรือเกรดของนักเรียน แต่ก็มีครูพลศึกษาจำนวนมากได้พยายามหลีกเลี่ยง เนื่องจากคำนึงถึงข้อเสียหลายประการ เช่น

1. ทำให้เสียเวลาในการทดสอบ เพราะใช้แบบทดสอบอันเดียวสองครั้ง
2. ทักษะและกิจกรรมเพื่อสร้างความสมบูรณ์บางลักษณะค่อนข้างจะมีอันตราย ถ้าไม่มีการทดสอบก่อนการเรียนการสอนหรือก่อนเข้าร่วมการฝึก
3. เมื่อผู้เรียนทราบว่ามีการพิจารณาเกรดนั้น พิจารณาจากการพัฒนาการเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นในการทดสอบครั้งแรกผู้เรียนจะทำไม่เต็มที่พยายามทำให้น้อยที่สุด
4. เมื่อผู้เรียนทั้งหมดได้พยายามทำอย่างเต็มที่ในการทดสอบครั้งแรกและครั้งสุดท้ายผู้เรียนที่ได้คะแนนน้อยจะได้เปรียบในด้านการปรับปรุงทักษะต่างๆ ได้มากกว่าผู้เรียนที่ได้คะแนนสูงสุด หรือค่อนข้างสูง
5. การประเมินผลระดับคะแนนโดยการพิจารณาการพัฒนานี้ ไม่สอดคล้องกับประสบการณ์ในชีวิตจริง
6. การประเมินผลระดับคะแนนโดยการพิจารณาการพัฒนานี้ อาจจะไม่สอดคล้องกับคะแนนวิชาอื่นๆ ได้อย่างไรก็ตาม คะแนนการพัฒนามีความสำคัญสำหรับผู้เรียนที่มีความรู้และทักษะน้อยเพราะมีโอกาสที่จะได้รับคะแนนสูง

การพัฒนาด้านสติปัญญา (Cognitive Skills) เพื่อเป็นที่ยอมรับทั่วไปว่า ความรู้และความเข้าใจเป็นส่วนสำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาระดับคะแนน นักเรียนควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและกลไกของการเคลื่อนไหวกลวิธีในการรู้จักนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในกิจกรรมประเภทต่างๆ ตลอดจนความรู้เกี่ยวกับกติกา กลวิธีในการเล่น ความปลอดภัย ประวัติของนักกีฬาประเภทต่างๆ และหลักการสร้างสมรรถภาพทางกาย

การพัฒนาด้านสังคม (Affective Domain) การพัฒนาด้านนี้เน้นเกี่ยวกับความสนใจ ทัศนคติ เวลาเรียน ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาความพยายาม การแต่งกาย และการทำความสะอาดหลังจากการออกกำลังกาย องค์ประกอบต่างๆ ดังกล่าวนี้นี้มีความลำบากในการวัดมาก ครูบางคนเน้นในเรื่องนี้มากกว่าด้านอื่น ๆ ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น

เวลาเรียน

โรงเรียนส่วนใหญ่ถือเวลาเรียนเป็นนโยบายที่สำคัญในการให้เกรดโดยพิจารณาจากเวลาเรียนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเชื่อว่านักเรียนไม่สามารถปฏิบัติหรือทำได้ถ้าไม่เข้าชั้นเรียน อย่างไรก็ตาม เมื่อนักเรียนไม่เข้าชั้นเรียน ครูควรจะทำโทษด้วยวิธีอื่นแทนที่จะมาพิจารณาร่วมกับความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ความพยายามในการเรียน

การประเมินผลด้านนี้มีความสำคัญเช่นเดียวกัน ถ้านักเรียนที่มีทักษะดีใช้ความพยายามในการทำงานน้อยกว่านักเรียนที่มีลักษณะน้อย ซึ่งต้องใช้ความพยายามในการทำงานมาก ครูสามารถตัดสินความพยายามของนักเรียนโดยใช้การสังเกตการณ์แสดงออกของนักเรียน หรือใช้วิธีที่มีความเที่ยงตรงและมีความเป็นปรนัยมากที่สุดเมื่อเราคาดว่าความพยายามมีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน อย่างไรก็ตาม ถ้าความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่เกิดขึ้น ความพยายามนี้จะมีความสำคัญหรือไม่

การแต่งกายและความสะอาด

การเรียนวิชาพลศึกษาจำเป็นต้องมีชุดพลศึกษา แต่การนำองค์ประกอบดังกล่าวมาเป็นส่วนในการพิจารณาเกรดนั้นยังเป็นปัญหาอยู่ เพราะฉะนั้นนักเรียนที่แต่งกายสกปรกหรือลืมนำชุดพลศึกษา ควรได้รับการลงโทษด้วยวิธีอื่นมากกว่าการลดคะแนนความสัมฤทธิ์ผลถ้าการแต่งกายเป็นนโยบายที่สำคัญของโรงเรียน ควรแยกการรายงานผลการแต่งกายและความสัมฤทธิ์ผลออกจากกัน ครูสามารถประเมินผลความสะอาดได้ องค์ประกอบนี้ถือว่าเป็นสุขปฏิบัติหรือเป็นภาคปฏิบัติของวิชาพลศึกษาได้เป็นอย่างดี เมื่อนำความสะอาดมาใช้ในการพิจารณาเกรดควรแยกการรายงานเช่นเดียวกัน

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน

การจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กแสดงออก เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการแข่งขัน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีประสบการณ์ในการเล่นกีฬา มีความรับผิดชอบในตนเองและผู้อื่น

การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ความมุ่งหมายของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เป็นสถาบันที่มีปณิธานในการผลิตบัณฑิตให้มีความ เป็นเลิศทางวิชาการ มีคุณธรรม และอุทิศตนรับใช้สังคม โดยมีเป้าหมายของสถาบันคือ สร้างเยาวชนของชาติให้เป็นพลเมืองดี มีความรู้ความสามารถเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม วิชาศึกษาทั่วไปจึงเป็นวิชาที่มุ่งสร้างบัณฑิตให้เป็นผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความรู้กว้างในวิชาพื้นฐานหลายสาขา และวิทยาการที่เป็นสากล เพื่อทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของโลก
2. มีบุคลิกลักษณะดี มีมนุษยสัมพันธ์ มีความซื่อสัตย์ กตัญญู ใฝ่รู้ใฝ่เรียน ความสำเร็จในงาน และมีโลกทัศน์ในการดำเนินชีวิตที่ดีในสังคม
3. รู้จักคิดวิเคราะห์ และมีความคิดสร้างสรรค์ สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยวิถีทางปัญญา มีโลกทัศน์กว้างไกล เข้าใจลักษณะของสังคมไทยในโลกปัจจุบัน มีความเป็นสากล

4. มีความเสียสละ รับผิดชอบ และช่วยเหลือสังคม และเป็นผู้ชี้นำทิศทาง เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ที่ดีต่อสังคม

โครงสร้างหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

นักศึกษาที่เข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ต้องเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 30 หน่วยกิต โดยที่นักศึกษาทุกคนจะต้องเรียนวิชาที่มหาวิทยาลัยกำหนดในแต่ละหลักสูตรกำหนดให้เรียนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ดังนี้

กลุ่มวิชามนุษย์ศาสตร์ 6 หน่วยกิต

GE 120 พลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต 1 หน่วยกิต

GE 129 ทักษะการพัฒนาดตนเอง 1 หน่วยกิต

IL 103 สารสนเทศเพื่อการค้นคว้า 1 หน่วยกิต

วิชาเลือก 1 รายวิชา 3 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 9 หน่วยกิต

วิชาเลือก 1 รายวิชา 3 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 6 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วยกิต

สรุปได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการการเรียนรู้อย่างหนึ่งของการศึกษาที่ช่วยพัฒนาอวัยวะต่าง ๆ ให้แข็งแรงสมบูรณ์และยังเป็นการช่วยสร้างเจตคติ ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ และช่วยสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งเป็นคุณค่าทางสังคมอีกด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

ปิยชาติ สิทธิภูศิริ (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดและการดำเนินการ โปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ผู้บริหาร อาจารย์สอนพลศึกษา และนักศึกษา จำนวน 40 คน ใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร อาจารย์สอนพลศึกษา จำนวน 348 ชุดผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา มีการจัดโปรแกรมพลศึกษาประกอบไปด้วยการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน การแข่งขันกีฬาภายในสถาบัน การแข่งขันกีฬานอกและระหว่างสถาบัน การจัดนันทนาการ ปัญหาการจัดและดำเนินโปรแกรมพลศึกษาที่พบ ได้แก่ด้านอาจารย์พลศึกษาประสบปัญหาในด้านไม่ได้สัดส่วนกับนักศึกษาต้องทำงานพิเศษนอกเหนือจากการสอนมากเกินไป ขาดแรงจูงใจและสิ่งกระตุ้นใน

การปฏิบัติงาน ด้านบุคลากรอื่นๆ ประสบปัญหาในการสนับสนุนจากฝ่ายบริหารและอาจารย์อื่นๆ ขาดการนิเทศทางพลศึกษาและเจ้าหน้าที่รักษาพยาบาล โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนประสบปัญหาในด้านหลักสูตร ขาดสนาม อุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก โปรแกรมการแข่งขันภายในประสบปัญหาด้านจัดกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษา ขาดงบประมาณและผู้ตัดสินกีฬา โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายนอก และระหว่างสถาบันประสบปัญหาในด้านนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา การดำเนินการแข่งขันของเจ้าหน้าที่ การเข้าชมและเชียร์กีฬาของนักศึกษา โปรแกรมนันทนาการประสบปัญหาในด้านสถานที่และเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม

ไพฑูรย์ ทองหอม (2528 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ การจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษา ในวิทยาลัยเกษตรกรรม โดยแบ่งสอบถามออกเป็น 2 ชุด ชุดที่ 1 ส่งไปยังผู้ช่วยอำนวยการฝ่ายกิจการนักศึกษา อาจารย์หัวหน้าหมวดพลศึกษาและอาจารย์พลศึกษา 22 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยเกษตรกรรมมีการจัดโปรแกรมพลศึกษา ประกอบด้วย โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โครงการจัดการแข่งขันกีฬาภายนอกวิทยาลัย โครงการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างวิทยาลัยหรือสถาบัน โครงการการจัดกิจกรรมเพื่อนันทนาการ ส่วนโครงการบรรดicatorทางพลศึกษาไม่ได้จัดขึ้นเลย จุดมุ่งหมายสำคัญของการจัดและดำเนินโครงการสอนในชั้นเรียน คือเพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะพื้นฐานทางกีฬาและออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่จัดสอนมากที่สุดคือ แอธเลติก วิชาที่จัดให้เป็นวิชาเลือกมากที่สุด คือตะกร้อ

วิศาล เครือคล้าย (2530 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไประดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครุภาคกลาง ” โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาที่เรียนพลศึกษาที่เรียนพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไป จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาประสบปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านกิจกรรมเสริม หลักสูตร ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านการเรียนของนักศึกษาและด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร และมีความต้องการอยู่ในระดับมากคือ ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการสอนของอาจารย์ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการใช้แหล่งศึกษาค้นคว้า ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรและด้านลักษณะเนื้อหาวิชาในหลักสูตร

นิติกร โรจนวิภาค (2533 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ ปัญหาการบริหารพลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในกลุ่มภาคกลาง ” ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 120 คน และครูพลศึกษาจำนวน 71 คน ได้รับแบบสอบถามคืนมา

143 ชุด คิดเป็นร้อยละ 74.87 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าคะแนนที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาการบริหารพลศึกษาที่อยู่ในระดับ “ปานกลาง” ได้แก่ ปัญหาด้านผู้ปกครอง งบประมาณ อุปกรณ์ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก
2. โครงการแข่งขันกีฬาภายนอก และระหว่างสถานศึกษาอยู่ในระดับ “ปานกลาง” และปัญหาการจัดโครงการอื่นๆ อยู่ในระดับน้อย
3. ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในปัญหาด้านผู้บริหาร งบประมาณ สถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวก

แผน เจริญ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร” เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่เรียนกิจกรรมพลศึกษาในเรื่องต่อไปนี้คือ

1. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
2. ด้านปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ซึ่งประกอบด้วย
  - 2.1 ปัญหาด้านตัวผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
  - 2.2 ปัญหาด้านตัวนิสิตผู้เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
  - 2.3 ปัญหาด้านการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
  - 2.4 ปัญหาด้านการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก
  - 2.5 ปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเอกกับกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตตามความมุ่งหมายในข้อ 1 และข้อ 2 ระหว่างกลุ่มนิสิตชายกับกลุ่มนิสิตหญิง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ที่ลงทะเบียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2536 จำนวน 248 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนิสิตทั้งหมด 580 คน เป็นนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาเป็นวิชาเอก จำนวน 99 คน ที่เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 185 คน เป็นนิสิตชาย จำนวน 101 คน เป็นนิสิตหญิง จำนวน 183 คน ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา ปัญหาด้านต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา และความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้สถิติ ร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าว่า “ที” และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา

ผลการวิจัยพบว่า

1. นิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นนิสิตเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.40 เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 93.70 เรียนเป็นวิชาศึกษาทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 65.10 และจำนวนรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน 1 รายวิชา คิดเป็นร้อยละ 44.70

2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับได้ประโยชน์มาก คิดเป็นร้อยละ 54.40

3. ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษานั้น นิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นทางด้านอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 31.80 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 39.70 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 36.90 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 25.90 และปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาในระดับไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 33.30 แต่เมื่อพิจารณาในข้อย่อย พบว่า อุปกรณ์ สนาม อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา และสถานที่ทำความสะอาดสำหรับร่างกายหลังเลิกเรียนมีปัญหาในระดับมาก

4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา เป็นนิสิตวิชาเอกกับนิสิตที่เรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาเป็นวิชาศึกษาทั่วไป พบว่าความคิดเห็นของนิสิตทางด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มนิสิตหญิงที่เรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตทางด้าน ประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับตัวอาจารย์ผู้สอนวิชากิจกรรมพลศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาเกี่ยวกับตัวนิสิตในการเรียนวิชา

กิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปัญหาเกี่ยวกับการฝึกซ้อมกีฬา สนาม อุปกรณ์ และสิ่งที่อำนวยความสะดวกโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปัญหาอื่นๆ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อวยชัย เขียวขำ (2537 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตในกรุงเทพ” ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล กลุ่มตัวอย่าง คือนักศึกษาชายและหญิง ผลวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการเรียน นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาแตกต่างกันดังนี้ การค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมของนักศึกษา ความกระตือรือร้นในการเรียนของนักศึกษา

ปัญหาในการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอของนักศึกษา ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านการเรียนของนักศึกษา การวิพากษ์วิจารณ์และซักถามของนักศึกษา นักศึกษาขาดการฝึกอบรมทักษะนอกเวลา

2. ปัญหาด้านการสอนของอาจารย์ นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาแตกต่างกันดังนี้ คือ ความคิดริเริ่ม ดัดแปลงการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การตรงต่อเวลา บุคลิกภาพของอาจารย์ ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักศึกษาทั้งใน และนอกเวลาเรียน การไม่รับฟังความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนการสอน

3. ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน สถานที่ และสิ่งที่อำนวยความสะดวก นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาแตกต่างกันดังนี้ ความเพียงพอของอุปกรณ์เครื่องเสียง คุณภาพของอุปกรณ์เครื่องเสียง ความสะดวกในการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนและการฝึกซ้อมลีลาศ ขนาดของสถานที่เรียนกับจำนวนนักศึกษา

4. ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร นักศึกษาชายและหญิงมีความแตกต่างกันดังนี้ คือ การบริการให้คำปรึกษาของวิทยาเขตในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ ความไม่สนใจและการเห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ ประสิทธิภาพและความรู้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศของนักศึกษา ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรของนักศึกษา ความร่วมมือและประสานงานที่ดีระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหาร นักศึกษา มีงานเกี่ยวกับการเรียนมากจนไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ งบประมาณในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ สถานที่ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรลีลาศ การประเมินผลงานที่จัดกิจกรรมขึ้น เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

5. ปัญหาด้านการใช้แหล่งค้นคว้า นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาแตกต่างกัน ดังนี้ หนังสือวารสารและเอกสารการลีลาศ ความสะดวกในการใช้ห้องสมุด การเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการใช้ห้องสมุดของนักศึกษา ปัญหาการประเมินผล นักศึกษาชายและหญิงมีปัญหาแตกต่างกัน ดังนี้

เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลวิชาภาคปฏิบัติ เกณฑ์ในการวัดประเมินผลวิชาภาคทฤษฎี วิธีการวัดและประเมินผล

วิจิตรา ปิ่นแก้ว (2540 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการจัดโครงการพลศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ” การศึกษานี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาการจัดโครงการพลศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษา และวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ สังกัดกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย ปัญหาการจัดโครงการแข่งขันภายนอกวิทยาลัย ปัญหาการจัดโครงการพลศึกษาเพื่อนันทนาการและปัญหาการจัดโครงการพลศึกษาพิเศษ กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหาร 48 คน ครูพลศึกษา 32 คน และนักศึกษา 720 คน รวม 800 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองรวม 2 ฉบับ โดยนำไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของฉบับผู้บริหาร ครูพลศึกษา .94 ฉบับของนักศึกษา .89 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดโครงการการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดโครงการต่างๆ อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 5 โครงการ วิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ มีความคิดเห็นต่อปัญหาการจัดโครงการต่างๆ อยู่ในระดับมาก 3 โครงการ คือโครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน โครงการแข่งขันกีฬาภายนอกวิทยาลัย และโครงการพลศึกษาเพื่อนันทนาการ ส่วนที่อยู่ในระดับน้อย คือโครงการแข่งขันกีฬาภายในวิทยาลัย และโครงการพลศึกษาพิเศษ
2. ผู้บริหารและครูพลศึกษากับนักศึกษานในวิทยาลัยอาชีวศึกษากับวิทยาลัยเทคนิคภาคเหนือ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.05 ทุกด้าน
3. ผู้บริหารและครูพลศึกษากับนักศึกษอาชีวศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 2 ด้าน คือ โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน และโครงการพลศึกษาเพื่อนันทนาการ
4. ผู้บริหารและครูพลศึกษากับนักศึกษานในวิทยาลัยเทคนิค มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อยู่ 3 ด้าน คือ โครงการสอนพลศึกษาในชั้นเรียนโครงการพลศึกษาเพื่อนันทนาการ และโครงการพลศึกษาพิเศษ

ชวีส เดิมฉนวน (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์” เพื่อทราบปัญหาการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร จำนวน 56 คน อาจารย์ผู้สอนจำนวน 34 คน และนักเรียนนาฏศิลป์ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 232 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์

1.1 ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์มีความคิดเห็นที่เกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอน การสอน และหลักสูตร ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ ความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูพลศึกษานักศึกษาคุณภาพของครูพลศึกษาไม่เหมาะสม

1.2 ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านอาคาร สถานที่ และอุปกรณ์ ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางกาย ไม่มีสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของครูและนักเรียน

1.3 ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหารพลศึกษาในวิทยาลัย ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ งบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่าง ๆ ไม่เพียงพอ ขาดเงินงบประมาณในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในวิทยาลัย มีตำแหน่งครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนไม่เพียงพอ ครูพลศึกษาใช้ภาษาไม่เหมาะสมในการสอน เช่น(ใช้คำว่า มึง กู หรือคำหยาบอื่น ๆ)

1.4 ผู้บริหารวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเห็นว่าอยู่ในระดับมาก คือมีเหตุผลและพร้อมที่จะชี้แจงกรณีนักเรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล การประเมินผลก่อนเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอนในแต่ละเรื่อง การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

2. อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา

2.1 อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาด้านครูผู้สอนพลศึกษา การสอนและหลักสูตร ที่เห็นว่าอยู่ในระดับมากคือช่วงเวลาจัดให้เรียนพลศึกษาเหมาะสม ขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน ขาดความร่วมมือกับครูสาขาวิชาอื่น ในการจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียน การสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรกำหนด ความเข้าใจของครูพลศึกษาในวิธีการสอน และขั้นตอนของการดำเนินการสอนของครูพลศึกษา การจัดเตรียมอุปกรณ์ในการสอนอย่างเหมาะสม การจัดชั่วโมงการเรียนการสอน หนังสือประกอบการสอนและคู่มือการสอนที่อยู่ในวิทยาลัยความเหมาะสมของครูพลศึกษากับจำนวนนักเรียน การนำหลักสูตรนาฏศิลป์ของปีปัจจุบันมาใช้ในการเรียนพลศึกษา มีความต้องการที่เข้าใช้รับการอบรมเพิ่มเติมความรู้

2.2 อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอาคารสถานที่ และอุปกรณ์ที่ เห็นว่ามีปัญหามากที่สุด คืออุปกรณ์การเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ สนามมีไม่เพียงพอในการเรียนการ สอน ไม่มีห้องนันทนาการของวิทยาลัย ขาดเครื่องมือทดสอบสมรรถภาพทางร่างกาย ไม่มีสถานที่ เปลี่ยนเครื่องแต่งกายและอาบน้ำของ ครูพลศึกษาและนักเรียน

2.3 อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านผู้บริหารและการบริหาร พลศึกษาในวิทยาลัยที่เห็นว่ามีปัญหามากที่สุด คือบริเวณสถานที่ภายในวิทยาลัยคับแคบไม่สามารถที่จะ ขยายได้อีกงบประมาณสำหรับค่าวัสดุอุปกรณ์กีฬาชนิดต่างๆ ไม่เพียงพอ

2.4 อาจารย์ผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านการวัดและการ ประเมินผลพลศึกษา ที่เห็นว่ามีปัญหามาก คือการใช้ เครื่องมีวัดได้อย่างถูกต้อง การนำความรู้ทางสถิติ มาใช้วัดและประเมินผลนักเรียน การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามระบวนการหรือทักษะ กระบวนการโดยส่วนร่วม การประเมินผลสมรรถภาพทางกายของนักเรียนก่อนการสอน

3. นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์

1 นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ที่เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือความสามารถสาคติกิจกรรมบางอย่างให้นักเรียนดูได้ ความสามารถ ในการตัดสินใจกีฬาของครูพลศึกษา ความรับผิดชอบในการสอนของพลศึกษา ความยุติธรรมในการวัดผล และประเมินผลของครูพลศึกษา ความตั้งใจทำการสอนของครูพลศึกษา ความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลา ในการสอน จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นที่เรียนพลศึกษาในแต่ละคาบ นักเรียนวิทยาลัยนาฏศิลป์ มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ที่ เห็นว่ามีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุดและไม่มากไม่มี ส่วนมากแล้วอยู่ในระดับน้อย น้อยที่สุดเพียงข้อเดียว คือ สถานที่ทำความสะอาดร่างกายหลังจากเลิก เรียนกิจกรรมพลศึกษา นักเรียนนาฏศิลป์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหา ด้านวัด และประเมินผลศึกษาที่ เห็นว่ามีปัญหามาก คือ ข้อสอบได้สัดส่วนของเนื้อหาตามความยาก-ง่าย ตรวจและแจ้งผลการสอบตรง เวลาที่วิทยาลัยกำหนด

สุวรรณ แดงอ่อน (2543 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและปัญหาการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็น ผู้บริหารจำนวน 81 คน อาจารย์พลศึกษาจำนวน 22 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปีการศึกษา 2543 จำนวน 354 คน ผลการวิจัยพบว่า สภาพและปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตสาย เกษตรกรรม มีดังนี้คือ

1. ด้านผู้สอนและการสอน

1.1 ผู้บริหารมีความคิดเห็นว่าคุณภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับ มากและมีปัญหาเกิดขึ้นระดับน้อย

6.2 อาจารย์พลศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และปัญหาเกิดขึ้นในระดับปานกลาง

6.3 นักศึกษามีความคิดเห็นว่าสภาพการดำเนินการเรียนการสอนที่จัดไว้อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาเกิดขึ้นในระดับน้อย

สามารถ แสงน้อย (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาบ้านราชภัฏสวนสุนันทา ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษา โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เป็นนักศึกษาชายและนักศึกษาคหุญชั้นปีที่ 1-4 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกเรียนกิจกรรมทางพลศึกษาของนักศึกษาศาสนาบ้านราชภัฏสวนสุนันทา มีความคิดเห็นว่าจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสนใจนั้น นักศึกษาชายเลือกเรียนบาสเกตบอลมากที่สุด (ร้อยละ 60.50) รองลงมาคือฟุตบอล (ร้อยละ 50.50) นักศึกษาคหุญเลือกแบดมินตันมากที่สุด (ร้อยละ 46.50) รองลงมาคือ แอโรบิคด๊านซ์ (ร้อยละ 39.50)

2. ความคิดเห็นในด้านความสำคัญและประโยชน์ที่ได้จากการเรียนกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่า

2.1 นักศึกษาชายเห็นว่าช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายที่สุด (ร้อยละ 64.50) รองลงมาคือกิจกรรมทางพลศึกษาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 62.50)

2.2 นักศึกษาคหุญเห็นว่ากิจกรรมทางพลศึกษาช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจ (ร้อยละ 47.00) รองลงมาคือช่วยพัฒนาสมรรถภาพทางกายมากที่สุด (ร้อยละ 43.50)

3. ความคิดเห็นด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 นักศึกษาชายเห็นว่าอุปกรณ์กีฬาควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 68.50) รองลงมาคือควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 67.50)

3.2 นักศึกษาคหุญเห็นว่าควรจัดเตรียมสนามและสิ่งอำนวยความสะดวกให้พร้อมก่อนการเรียนมากที่สุด (ร้อยละ 69.50) รองลงมาคืออุปกรณ์กีฬา ควรได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีเสมอมากที่สุด (ร้อยละ 65.50)

4. ความคิดเห็นด้านบริการและวิชาการ

4.1 นักศึกษาชายเห็นว่า ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการยืมอุปกรณ์กีฬามากที่สุด (ร้อยละ 61.50) รองลงมาคือเชิญวิทยากรนอก ที่มีความสามารถด้านกิจกรรมกีฬามาสอนเป็นครั้งคราว (ร้อยละ 47.00)

4.2 นักศึกษาหญิงเห็นว่า สามารถนำกิจกรรมทางพลศึกษา ไปใช้ในเวลาว่างให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง และสังคมได้มากที่สุด (ร้อยละ 48.00) รองลงมาสถาบันควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่บริการเบิกייםอุปกรณั้กีฬามากที่สุด (ร้อยละ 44.50)

ปริญญญา นายชัยสิทธิ์ (2546 : บทคัดย่อ) การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 ในด้านการสอนและผู้สอน การเรียนและผู้เรียน สถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกผู้บริหารและการบริหารพลศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ผู้บริหาร	40 คน
	กลุ่มตัวอย่างที่ 2 อาจารย์พลศึกษา	20 คน
	กลุ่มตัวอย่างที่ 3 นักศึกษา	400 คน

ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi State) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามสภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .89 เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเรียนการสอนพลศึกษา ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านผู้บริหารและการบริหารศึกษา ตามทัศนะของผู้บริหารว่าเหมาะสมแต่ตามทัศนคติของอาจารย์พลศึกษาว่าไม่เหมาะสม นอกจากนั้นสภาพทุกกลุ่มทุกด้านทุกกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเหมือนกันว่า เหมาะสม

2. ปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีดังนี้

2.1 ตามทัศนะของผู้บริหาร ว่ามีปัญหาปานกลางทุกด้าน

2.2 ตามทัศนคติของอาจารย์พลศึกษาว่ามีปัญหาปานกลาง ยกเว้นด้านผู้เรียนเห็นว่า

ปัญหาน้อย

2.3 ตามทัศนคติของนักศึกษาว่า ด้านผู้เรียนมีปัญหาปานกลาง แต่ด้านสถานที่

อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก และด้านผู้สอน และการสอนมีปัญหา

อาทิศย์ โพธิ์กาศ (2547 : บทคัดย่อ) การศึกษาค้นคว้านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเครื่องมือมีความเชื่อมั่น .94 โดยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สภาพการเรียนการสอนในวิชาพลศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่แล้วหาค่าร้อยละและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 450 คน เป็นชาย 321 คน หญิง 129 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความเห็นว่า

1.1 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษามีความคิดเห็นว่า การเรียนวิชาพลศึกษาทำให้เกิดทักษะทางการออกกำลังกาย การเล่นเกมและทำเห็นคุณค่าของการออกกำลังกาย

1.2 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับบุคลากรผู้สอนพลศึกษา มีความคิดเห็นว่าอาจารย์พลศึกษาของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีบุคลิกภาพและคุณสมบัติที่เหมาะสม

1.3 สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับอุปกรณ์ และสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน วิชาพลศึกษามีความคิดเห็นว่าจำนวนอุปกรณ์และสถานที่ไม่มีความเพียงพอในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2. ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความต้องการในแต่ละด้านดังนี้

2.1 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านหลักสูตร นักศึกษาต้องการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อให้เกิดทักษะและมีน้ำใจเป็นนักกีฬามีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.2 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านวิธีการสอน การวัดและการประเมินผล นักศึกษาต้องการทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบ มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.3 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านบุคลากรผู้สอน นักศึกษาต้องการให้ผู้สอนปรับตัวเข้ากับนักศึกษาได้ดี และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา มีความต้องการอยู่ในระดับมาก

2.4 ความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษาต้องการจำนวนสนามและอุปกรณ์กีฬาที่ทันสมัยและเพียงพอกับจำนวนนักศึกษามีความต้องการอยู่ในระดับมาก

ประกอบ ปริชานุกูล (2548 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างคือ ครูพลศึกษา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 254 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษาด้านมาตรฐานการเรียนรู้อันการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่ ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

หลังจากรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการสอนผลศึกษาของครูผลศึกษา แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง ระดับชั้น ประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า มีสภาพอยู่ในเชิงบวก คือมีความรู้ มีความเข้าใจ มีความสอดคล้อง มีความเหมาะสม มีการจัดทำ มีการดำเนินการครบทุกด้าน

2. ปัญหาการสอนผลศึกษาของครูผลศึกษา

2.1 แบ่งตามเพศชายและเพศหญิง พบว่า ด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของวิชาผลศึกษาด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ด้านสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่ มีปัญหาอยู่ระดับปานกลาง ด้านการสอนวิชาผลศึกษา ครูผลศึกษาชายมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูผลศึกษาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ด้านการวัดและการประเมินผลวิชาผลศึกษา ครูผลศึกษาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ครูผลศึกษาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 แบ่งตามระดับชั้นที่สอน ระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษา พบว่า ด้านความสำคัญและจุดมุ่งหมายของวิชาผลศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งครูผลศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาและครูระดับชั้นมัธยมศึกษา ด้านมาตรฐานการเรียนรู้ ครูผลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูผลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านการสอนวิชาผลศึกษา ครูผลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูผลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก ด้านสื่อ อุปกรณ์การสอนและสถานที่ ครูผลศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ครูผลศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการวัดและการประเมินผลวิชาผลศึกษา ครูผลศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

มยุรี ชุมพล (2548 :บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบปัญหาการจัดการเรียนการสอนผลศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ด้านหลักสูตร และวิชาการสอนผลศึกษา ด้านครูผู้สอนวิชาผลศึกษา ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกทางวิชาผลศึกษา และด้านการวัดและประเมินผลวิชาผลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้บริหาร จำนวน 80 คน ครูผลศึกษาจำนวน 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดการเรียนการสอนผลศึกษาใน โรงเรียนมัธยมศึกษา คาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผลศึกษา มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและวิชาการเรียนพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย
2. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย
3. ด้านสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก มีปัญหาในระดับน้อย
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีปัญหาในระดับน้อย ยกเว้นผู้บริหารที่มีวุฒิ

การศึกษาลูกกว่าปริญญาตรี เห็นว่ามีปัญหาระดับปานกลาง

อริอุษย์ พรหมเทพ. (2551). ปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึง ปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ครั้งนี้เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปี การศึกษา 2550 จำนวน 400 คน เป็นเพศชาย จำนวน 151 คน และเพศหญิง จำนวน 259 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม สำเร็จรูป โดยการวิเคราะห์เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที่ วิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 3.62 และ 0.34 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นด้านบุคลากรผู้สอน และด้านวัสดุอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีผลต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบความต้องการการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรคณะ พบว่า ด้านการวัดและการประเมินผล และด้านวัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก มีความต้องการแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ความต้องการไม่แตกต่างกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

วิลค์ (Wilke, 1983:2278-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อนาคตของโปรแกรม การสอนพลศึกษาทั่วไป ในระดับอุดมศึกษาด้วยเทคนิคเดลฟาย โดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหาร โปรแกรมการสอนพลศึกษาทั่วไปของวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในอเมริกา จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ควรมีความเกี่ยวข้องกับสมรรถภาพของระบบหายใจ โภชนาการ และการควบคุมน้ำหนักของร่างกายให้มากขึ้น ซึ่งควรจัดให้มีภาคปฏิบัติด้วย
2. ผู้บริหารควรใช้และควรเห็นคุณค่าของกิจกรรมพลศึกษา และตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาด้วย
3. ควรจัดให้เป็นวิชาที่นับหน่วยกิตด้วย
4. ควรปลูกฝังให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการออกกำลังกาย และเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษาเพื่อสุขภาพมากกว่าเพื่อการแข่งขัน
5. บทบาทของโปรแกรมพลศึกษาจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต
6. วิธีการสอนพลศึกษาควรคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน
7. ควรมีการเรียนวิชาซ้ำซ้อนเข้าด้วยกันเพื่อประหยัดงบประมาณ

ฮาดินท์ (Hardin, 1992: 3217) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสมรรถภาพกายและทัศนคติที่มีต่อกิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย โดยพิจารณาตามคิวแปร เพศ ชั้นปี พฤติกรรมการออกกำลังกาย ชนิดของกีฬาที่เข้าร่วมและระดับสมรรถภาพทางกายของนักศึกษาผู้เข้ารับการทดสอบ จำนวน 69 คน ทดสอบสมรรถภาพทางกายโดยใช้แบบสอบ AHPERD Health-Related Physical Fitness แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับกิจกรรมพลศึกษา แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวและกิจกรรมพลศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สัน และ ค่าที โดยกำหนดความมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่มีระดับสมรรถภาพทางกายสูงจะมีทัศนคติในทางบวกต่อกิจกรรม พลศึกษาของนักศึกษาที่ออกกำลังกายเป็นประจำมากกว่า 6 เดือน สำหรับผู้ที่ออกกำลังกาย 6 เดือน ถึง 1 ปี จะมีทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษามากกว่าที่ไม่ได้ออกกำลังกายเป็นประจำ นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาในระดับปานกลางและบ่อยครั้งจะมี ทัศนคติที่ดีต่อกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย นักศึกษาที่มีสมรรถภาพทางกายในขั้นดีมาจะมีคะแนนสมรรถภาพทางกาย และทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาดีกว่านักศึกษาที่มีระดับสมรรถภาพทางกายในระดับปานกลาง คะแนนและสมรรถภาพทางกายและทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมน้อย

2. นักศึกษาที่มีระดับสมรรถภาพทางกายในขั้นดีมากจะมีคะแนนสมรรถภาพทางกาย และทัศนคติต่อกิจกรรมพลศึกษาดีกว่านักศึกษาที่มีระดับสมรรถภาพทางกายในระดับปานกลาง คะแนนและสมรรถภาพทางกายและทัศนคติกิจกรรมพลศึกษามากกว่านักศึกษาทั้งสองเพศและทุกชั้นปี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โฮล์บรูค (Holbrook, 1993:2735-A) ทำการศึกษาความต้องการการเร่งด่วน และกำหนดแผน เพื่อจัดตั้งอำนาจความสะดวกในกรส่งเสริมสุขภาพการเรียนพลศึกษา นันทนาการและโปรแกรมการแข่งขันกีฬา โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 94 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย ผู้บริหารสถาบัน ผู้อำนวยการสำนักธุรการและสถาปนิก ผลปรากฏว่า คณะกรรมการวางแผนของสถาบันจะต้องศึกษาในรายละเอียด และกำหนดแบ่งสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างถูกต้อง จัดเพิ่มงบประมาณเพื่อซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวก จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อประโยชน์สำหรับการบำรุงรักษาที่ได้ประสิทธิภาพ ควรร่วมกันดำเนินการวางแผนและการดำเนินการ

จากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องพอสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันการศึกษาให้มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพนั้น ต้องอาศัยการบริหารและการจัดการที่เหมาะสมให้สอดคล้องกับหลักสูตร และความต้องการของนักศึกษา เพื่อที่จะทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาได้ผลและบรรลุตามความมุ่งหมายของพลศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษารวบรวมข้อมูลเรื่องปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการนำเสนอเป็นขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่กำลังเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่และเคยผ่านการเรียนวิชาพลศึกษามาแล้วที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2552 โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie; & Morgan.1972 อ้างอิงจาก บุญชม ศรีสะอาด. 2545) และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 310 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย 5 ตอน
- ตอนที่ 1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ
  - ตอนที่ 2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
  - ตอนที่ 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
  - ตอนที่ 4. แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
  - ตอนที่ 5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำราและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 นำมาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
3. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหาความเที่ยงตรง (Face validity) โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจาก ศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ตรวจสอบแล้วนำมาแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
4. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วนำไป Try – Out กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา ได้ความ เชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ = .98

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ส่งข้อมูลไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 310 ชุดและได้รวบรวมแบบสอบถาม กลับคืนด้วยตนเอง จำนวน 310 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100.00
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องแล้วนำไปวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้อวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS แล้วนำเสนอ ดังนี้

1. นำแบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ ของนักศึกษามาแจกแจงความถี่มาหาค่าร้อยละและนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความ เรียง
2. นำแบบสอบถามตอนที่ 2 มาแจกแจงความถี่ ของคำตอบแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย (x) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถามตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นำเสนอประกอบความ เรียง
4. นำแบบสอบถามตอนที่ 4 มาแจกแจงความถี่ ของคำตอบแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ย (x) และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
5. นำแบบสอบถามตอนที่ 5 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการ แก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นำเสนอประกอบความเรียง

6. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในแต่ละด้านด้วยค่าที (t-test) โดยกำหนดระดับความมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

7. เปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาทั้ง 9 คณะ ด้วยค่าที (t-test) โดยกำหนดระดับความ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

โดยกำหนดคะแนนเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) กำหนดค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545)

5	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด และสำคัญมากที่สุด
4	หมายถึง	มีปัญหามาก และสำคัญมาก
3	หมายถึง	มีปัญหาปานกลาง และสำคัญปานกลาง
2	หมายถึง	ปัญหาน้อย และสำคัญน้อย
1	หมายถึง	ปัญหาน้อยที่สุด และสำคัญน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยมาแปลความหมายของข้อมูลโดยเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	หมายความว่า มีปัญหามากที่สุด และสำคัญมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายความว่า มีปัญหา มาก และสำคัญมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายความว่า มีปัญหาปานกลาง และสำคัญปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายความว่า มีปัญหาน้อย และสำคัญน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.49	หมายความว่า มีปัญหาน้อยที่สุด และสำคัญน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

2.1 ด้านครูผู้สอน และการสอน

2.2 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล

2.4 ด้านตัวผู้เรียน

2.5 ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 4. แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศชาย	157	51.00
2. เพศหญิง	153	49.00
รวม	310	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่าสถานภาพส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุน้อยกว่า 18 ปี	25	8.00
2. อายุระหว่าง 18 - 22 ปี	274	88.00
3. อายุระหว่าง 23 - 27 ปี	11	4.00
4. อายุมากกว่า 28 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	310	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ พบว่าสถานภาพส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมามีอายุน้อยกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม
ชั้นปี

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. ชั้นปีที่ 1	100	32.00
2. ชั้นปีที่ 2	100	32.00
3. ชั้นปีที่ 3	80	26.00
4. ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า	30	10.00
รวม	310	100

จากตารางที่ 3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปี พบว่าพบว่าสถานภาพส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 1 และที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาอยู่ชั้นปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 26.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม
คณะที่ศึกษา

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์	30	10.00
2. คณะการบัญชี	40	13.00
3. คณะเศรษฐศาสตร์	30	10.00
4. คณะนิติศาสตร์	35	11.00
5. คณะนิเทศศาสตร์	35	11.00
6. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	35	11.00
7. คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์	40	13.00
8. คณะศิลปกรรมศาสตร์	30	10.00
9. คณะบริหารธุรกิจ	35	11.00
รวม	310	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะ
ที่ศึกษาพบว่าพบว่าสถานภาพส่วนใหญ่ คณะการบัญชี คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คิดเป็น

ร้อยละ 13.00 รองลงมาอยู่คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

ตอนที่ 2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านครูผู้สอนและการสอน

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา		
		X	S.D	แปลผล
1.	ความเหมาะสมของจำนวนอาจารย์ต่อจำนวนนักศึกษา	1.57	0.51	น้อย
2.	ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน	1.79	0.58	น้อย
3.	ความเหมาะสมด้านมนุษยสัมพันธ์ของอาจารย์ผู้สอน	1.71	0.47	น้อย
4.	อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักศึกษา	1.43	0.51	น้อยที่สุด
5.	อาจารย์ผู้สอนมีความเป็นประชาธิปไตย	1.57	0.51	น้อย
6.	อาจารย์ผู้สอนมีการสาธิตกิจกรรมให้นักศึกษาคู	1.50	0.51	น้อย
7.	อาจารย์ผู้สอนมีความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	1.78	0.55	น้อย
8.	อาจารย์ผู้สอนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการส่งเสริมการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษา	1.72	0.57	น้อย
9.	อาจารย์ผู้สอนสอนตรงตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาที่มีไว้ในหลักสูตร	1.50	0.51	น้อย
10	อาจารย์ผู้สอนมีความยุติธรรมในการวัดและประเมินผล	1.61	0.61	น้อย
	รวม	1.82	0.79	น้อย

จากตารางที่ 5 พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านครูผู้สอนและการสอน ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เกือบทุกข้อยกเว้นข้อที่ 4 ที่มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักศึกษา

($x = 1.43$) ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ และการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน ($x = 1.79$) รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอนมีความสม่ำเสมอ และตรงต่อเวลาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ($x = 1.78$) และ อาจารย์ผู้สอนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการส่งเสริมการเรียนการสอนกิจกรรม พลศึกษา ($x = 1.72$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา		
		X	S.D	แปลผล
1.	นักศึกษา มีความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างแท้จริง	1.58	0.51	น้อย
2.	จำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมต่อจำนวนคาบที่เรียน	1.75	0.45	น้อย
3.	เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้	1.83	0.39	น้อย
4.	กิจกรรมพลศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพ ปัจจุบัน	1.50	0.52	น้อย
5.	ความเหมาะสมจำนวนชั่วโมงที่เรียนวิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์	1.57	0.51	น้อย
6.	ความเหมาะสมของเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	2.57	1.32	ปานกลาง
7.	วิชาพลศึกษาส่งเสริมให้นักศึกษาให้มีคุณธรรม จริยธรรม และความมี ระเบียบวินัย	1.50	0.43	น้อย
	รวม	1.59	0.53	น้อย

จากตารางที่ 6 พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษาในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 6 ที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความเหมาะสมของเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ($x = 2.57$) ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ ($x = 1.83$)

รองลงมาคือจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมต่อจำนวนคาบที่เรียน ($x = 1.75$) และ นักศึกษามีความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างแท้จริง ($x = 1.58$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา		
		X	S.D	แปลผล
1.	ชี้แจงให้นักศึกษาทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน	1.33	0.49	น้อยที่สุด
2.	เนื้อหาที่ทดสอบสอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการสอน	1.32	0.48	น้อยที่สุด
3.	การประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของนักศึกษา	1.72	0.53	น้อย
4.	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น	1.42	0.51	น้อยที่สุด
5.	ประเมินผลความรู้ ความสามารถของนักศึกษาตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้	1.17	0.39	น้อยที่สุด
6.	ความชัดเจนของคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ	1.36	0.50	น้อยที่สุด
7.	ทำการทดสอบทันทีเมื่อมีการสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียน	1.43	0.51	น้อยที่สุด
8.	มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่ให้สอบแก้ตัวไม่ผ่าน	1.34	0.52	น้อยที่สุด
9.	มีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทุกภาคเรียน	1.29	0.34	น้อยที่สุด
	รวม	1.43	0.27	น้อยที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยที่สุดเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 3 ที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย คือการประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนึงถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของนักศึกษา ($x = 1.72$) ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือทำการทดสอบทันทีเมื่อมีการสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียน ($x = 1.43$) รองลงมาคือมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่นการแต่ง

กาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น ($x=1.42$) และความชัดเจนของคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ ($x=1.36$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านตัวผู้เรียน

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา		
		X	S.D	แปลผล
1.	นักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาไม่เท่ากับวิชาอื่น ๆ	4.14	1.29	มาก
2.	นักศึกษาร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน	1.36	0.50	น้อยที่สุด
3.	ศึกษานำความรู้จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1.36	0.50	น้อยที่สุด
4.	นักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน	1.50	0.52	น้อย
5.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาที่เรียน	1.43	0.51	น้อยที่สุด
6.	ความเหมาะสมของจำนวนนักศึกษามีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	1.33	0.49	น้อยที่สุด
7.	ความเหมาะสมของการแต่งกายของนักศึกษาในชั่วโมงเรียนเรียนวิชาพลศึกษา	1.44	0.51	น้อยที่สุด
8.	นักศึกษาไม่เคยพบทวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกชั่วโมงเรียน	3.57	1.50	มาก
9.	นักศึกษานำคุณธรรม จริยธรรมและความมีระเบียบวินัยที่ได้จากวิชาพลศึกษาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน	1.44	0.51	น้อยที่สุด
	รวม	2.13	1.03	น้อย

จากตารางที่ 8 พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านตัวผู้เรียน ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก ก็ือนักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาไม่เท่ากับวิชาอื่น ๆ ($x = 4.14$) รองลงมาคือนักศึกษาเคยพบทวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกชั่วโมงเรียน ($x = 3.57$) ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ นักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ($x = 1.50$) ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ความเหมาะสม

ของการแต่งกายของนักศึกษาในชั่วโมงเรียนเรียนวิชาพลศึกษา และ นักศึกษาได้นำคุณธรรม จริยธรรม และความมีระเบียบวินัยที่ได้จากวิชาพลศึกษาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ($x = 1.44$) รองลงมาคือนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาที่เรียน ($x = 1.43$) และ นักศึกษาร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอนและ นักศึกษานำความรู้จากการเรียนการสอนไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน ($x = 1.36$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา		
		X	S.D	แปลผล
1.	สนามกลางแจ้งเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา	1.21	0.43	น้อยที่สุด
2.	สนามในร่มเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา	1.14	0.36	น้อยที่สุด
3.	อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชา	1.50	0.52	น้อย
4.	ความเหมาะสมของสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางพลศึกษา	1.28	0.46	น้อยที่สุด
5.	ความสะอาดของอาคาร สถานที่และอุปกรณ์	2.50	1.76	ปานกลาง
6.	ความเหมาะสมของสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา	1.50	0.52	น้อย
7.	ความเหมาะสมของอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย	1.56	0.51	น้อย
8.	ความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์	1.17	0.39	น้อยที่สุด
9.	ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาเพียงพอสำหรับนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า	3.21	1.29	ปานกลาง
10	โสตทัศนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	2.57	0.76	ปานกลาง
	รวม	2.51	1.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาเพียงพอสำหรับนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า ($x = 3.21$) รองลงมาคือโสตทัศนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ($x = 2.57$) และความสะอาดของอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ ($x = 2.50$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือความเหมาะสมของอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย ($x = 1.56$) รองลงมาคืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชาและความเหมาะสมของสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา ($x = 1.50$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือความเหมาะสมของสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางพลศึกษา ($x = 1.28$) รองลงมาคือสนามกลางแจ้งเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา ($x = 1.21$) และความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์ ($x = 1.17$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ พอสรุปได้ดังนี้

3.1. ด้านครูผู้สอน และการสอน

1. ควรใช้คำพูดกับนักศึกษาที่ดีมีความไพเราะ
2. ครูผู้สอนควรสอนให้เป็นที่ไปตามประมวลการสอนที่แจกให้กับนักศึกษา
3. อาจารย์ผู้สอนควรปล่อยตรงเวลาที่สอน

3.2. ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

1. ควรปรับจำนวนหน่วยกิตให้มากกว่าเดิม
2. ควรลดจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาลง
3. ไม่ควรจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในช่วงเช้า

3.3. ด้านการวัดผลและประเมินผล

1. ควรมีคะแนนสอบภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี
2. ในการสอบภาคปฏิบัติควรมีการแยกเพศชาย หญิง
3. ควรมีความยุติธรรมในการให้คะแนน

3.4. ด้านตัวผู้เรียน

1. ผู้เรียนให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป

3.5. ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

1. ควรเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
2. ควรสร้างสนามกีฬาในร่มให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
3. สนามกีฬาควรรักษาความสะอาด

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ รวม 5 ด้าน

รายการ	ระดับปัญหา		
	X	S.D	แปลผล
1 ด้านครูผู้สอน และการสอน	1.82	0.79	น้อย
2 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา	1.59	0.53	น้อย
3 ด้านการวัดผลและประเมินผล	1.43	0.27	น้อยที่สุด
4 ด้านตัวผู้เรียน	2.13	1.03	น้อย
5 ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก	2.51	1.52	ปานกลาง
รวม	1.90	0.83	น้อย

จากตารางที่ 10 พบว่าระดับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ภาพ รวมทุกด้าน มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่า มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ($x = 2.51$) ส่วนด้านที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือด้านตัวผู้เรียน ($x = 2.13$) รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน และการสอน ($x = 1.82$) และด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ($x = 1.59$) ตามลำดับ ส่วนที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ($x = 1.43$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที่ (t - test) ของนักศึกษาเพศชายและ เพศหญิงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รวม 5 ด้าน

รายการ	เพศชาย		เพศหญิง		t-test
	X	S.D	X	S.D	
1 ด้านครูผู้สอน และการสอน	1.38	0.23	1.59	0.59	.04
2 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา	1.52	0.52	1.87	0.81	.03
3 ด้านการวัดผลและประเมินผล	1.33	0.22	1.51	0.50	.07*
4 ด้านตัวผู้เรียน	1.21	0.12	1.90	0.82	.06*
5 ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก	1.55	0.33	1.88	0.85	.04
รวม	1.40	0.29	1.75	0.71	.05

P < .05

จากตารางที่ 11 พบว่านักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต รวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่านักศึกษาเพศชายและ เพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับ ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านตัวผู้เรียน ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และ เครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที่ (t - test) ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์รวม 5 ด้าน

รายการ	กลุ่มวิชา สังคมศาสตร์		กลุ่มสาขา วิทยาศาสตร์		t-test
	X	S.D	X	S.D	
1 ด้านครูผู้สอน และการสอน	1.36	0.32	1.45	0.45	.02
2 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา	1.45	0.34	1.36	0.23	.03
3 ด้านการวัดผลและประเมินผล	1.42	0.41	1.52	0.42	.06*
4 ด้านตัวผู้เรียน	1.21	0.13	1.23	0.32	.09*
5 ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก	1.48	0.40	1.30	0.21	.08*
รวม	1.38	0.32	1.37	0.33	.06*

P < .05

จากตารางที่ 12 พบว่า ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่าระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านตัวผู้เรียน ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ข้อ	รายการ	แนวทางในการแก้ปัญหา		
		X	S.D	แปลผล
1.	จัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอนเรื่องปัญหา และแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.62	1.14	มีความสำคัญมาก
2.	จัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา	3.72	1.16	มีความสำคัญมาก
3.	จัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.85	1.24	มีความสำคัญมาก
4.	ฝ่ายวิชาการปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตให้เหมาะสมกับจำนวนคาบที่เรียน	3.51	1.13	มีความสำคัญมาก
5.	ฝ่ายวิชาการปรับปรุงความเหมาะสมของเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต	3.92	1.27	มีความสำคัญมาก
6.	ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลให้เป็นแนวทางเดียวกัน	2.35	0.75	มีความสำคัญน้อย
7.	ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	2.21	0.30	มีความสำคัญน้อย
8.	จัดสรรงบประมาณด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริง	2.15	0.15	มีความสำคัญน้อย
9.	ปรับปรุงและพัฒนาเอกสาร ตำรา เรียนวิชาพลศึกษา	1.32	0.03	มีความสำคัญน้อยที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่าแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือฝ่ายวิชาการปรับปรุงความเหมาะสมของเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ($x = 3.92$) รองลงมาคือจัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ($x = 3.85$) และจัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา ($x = 3.72$) ตามลำดับ

**ตอนที่ 5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์**

ในการตอบแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชา
พลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ไม่พบว่ามึนักศึกษาตอบแบบสอบ
เลย

BU

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์และเปรียบเทียบปัญหาการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาชายกับ นักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ระหว่างกลุ่มสาขาสังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขา วิทยาศาสตร์ ของนักศึกษาทั้ง 9 คณะ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ จำนวน 310 คน ผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 310 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานและเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มโดยใช้ค่าที (t – test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ พบว่าสถานภาพส่วนใหญ่เป็นเพศ ชาย คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 49.00 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนกตามอายุ พบว่าสถานภาพส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 18 – 22 ปี คิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมา มีอายุน้อยกว่า 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.00 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบ แบบสอบถาม จำแนก ตามชั้นปี พบว่าพบว่ามีสถานภาพส่วนใหญ่อยู่ชั้นปีที่ 1 และที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 32.00 รองลงมาอยู่ชั้นปี ที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 26.00 สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคณะที่ศึกษาพบว่า พบว่าสถานภาพส่วนใหญ่ คณะการบัญชี คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.00 รองลงมาอยู่คณะนิติศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและคณะบริหารธุรกิจ คิด เป็นร้อยละ 11.00 ตามลำดับ

2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้คือ

2.1 ด้านครูผู้สอน และการสอน พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านครูผู้สอนและการสอน ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เกือบทุกข้อยกเว้นข้อที่ 4 ที่มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักศึกษา ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพ และการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอนมีความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และ อาจารย์ผู้สอนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการส่งเสริมการเรียนการสอนกิจกรรม พลศึกษา ตามลำดับ

2.2 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษาในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 6 ที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความเหมาะสมของช่วงเวลาที่จะให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือเนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ รองลงมาคือจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมต่อจำนวนคาบที่เรียน และ นักศึกษามีความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างแท้จริง ตามลำดับ

2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยที่สุดเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 3 ที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย คือการประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนี้ถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของนักศึกษา ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือทำการทดสอบทันทีเมื่อมีการสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียน รองลงมาคือ มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่นการแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น และความชัดเจนของคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ ตามลำดับ

2.4 ด้านตัวผู้เรียน พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านตัวผู้เรียน ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาไม่เท่ากับวิชาอื่น ๆ รองลงมา คือนักศึกษาทบทวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกชั่วโมงเรียน ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือนักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ความเหมาะสมของการแต่งกายของนักศึกษาในชั่วโมงเรียนเรียนวิชาพลศึกษา และ นักศึกษาได้นำคุณธรรม จริยธรรมและความมีระเบียบวินัยที่ได้จากวิชาพลศึกษาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาที่เรียน และ นักศึกษาร่วมมือ

2.5 ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาเพียงพอสำหรับนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า รองลงมาคือ โสตทัศนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และความสะอาดของอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือความเหมาะสมของอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย รองลงมาคืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชาและความเหมาะสมของสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือความเหมาะสมของสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางพลศึกษา รองลงมาคือสนามกลางแจ้งเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา และความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์ ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พอสรุไปได้ดังนี้

3.1. ด้านครูผู้สอน และการสอน

1. การใช้คำพูดกับนักศึกษาที่ดีมีความไพเราะ
2. ครูผู้สอนควรสอนให้เป็นที่ไปตามประมวลการสอนที่แจกให้กับนักศึกษา
3. อาจารย์ผู้สอนควรปล่อยตรงเวลาที่สอน

3.2. ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

1. ควรปรับจำนวนหน่วยกิตให้มากกว่าเดิม
2. ควรลดจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาลง
3. ไม่ควรจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในช่วงเช้า

3.3. ด้านการวัดผลและประเมินผล

1. ควรมีคะแนนสอบภาคปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี
2. ในการสอบภาคปฏิบัติควรมีการแยกเพศชาย หญิง
3. ควรมีความยุติธรรมในการให้คะแนน

3.4. ด้านตัวผู้เรียน

1. ผู้เรียนให้ความสำคัญกับวิชาพลศึกษาน้อยเกินไป

3.5. ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

1. ควรเพิ่มจำนวนอุปกรณ์ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
2. ควรสร้างสนามกีฬาในร่มให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา
3. ควรสร้างสนามกีฬากลางแจ้งให้เพียงพอกับนักศึกษา

4. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รวม 5 ด้าน พบว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในภาพ รวมทุกด้าน มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็น รายด้านพบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ส่วนด้านที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือด้านตัวผู้เรียน รองลงมาคือ ด้านครูผู้สอน และการสอน และด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ตามลำดับ ส่วนที่อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือด้านการวัดผลและประเมินผล ตามลำดับ

5. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่านักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านตัวผู้เรียน ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร

โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่า ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่าระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขา วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านตัวผู้เรียน ด้าน อุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรม และกิจกรรมทางพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. แนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต แนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือฝ่ายวิชาการปรับปรุงความเหมาะสมของช่วงเวลาที่จะจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ($x = 3.92$) รองลงมาคือจัดอบรมอาจารย์ผู้สอน เรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ($x = 3.85$) และจัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา ($x = 3.85$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต สามารถอภิปรายผลแยกด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิต ด้านครูผู้สอนและการสอน ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เกือบทุกข้อยกเว้นข้อที่ 4 ที่มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต อยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจใส่ต่อนักศึกษา ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือ ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการแต่งกายของอาจารย์ผู้สอน รองลงมาคืออาจารย์ผู้สอนมีความสม่ำเสมอและตรงต่อเวลาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และ อาจารย์ผู้สอนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการส่งเสริมการเรียนการสอนกิจกรรม พลศึกษา ซึ่งผู้วิจัย

เห็นว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่า ครูผู้สอนและการสอน ของครูพลศึกษา มีความรู้ทางพลศึกษาเป็นอย่างดี เอาใจใส่นักศึกษา แต่งกายเรียบร้อยและเหมาะสม มีความร่าเริงแจ่มใส มีความอดทนอดกลั้นได้ดีและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูพลศึกษาไว้ว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ดีในวิชาพลศึกษา วิชาครูและวิชาการศึกษาทั่วไป เป็นผู้มีการศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษาอย่างแท้จริง มีความรับผิดชอบสูง มีอารมณ์สนุกสนานร่าเริง และเป็นผู้ที่มีความริเริ่มสร้างสรรค์

2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษาในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 6 ที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความเหมาะสมของช่วงเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รองลงมาคือจำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมต่อจำนวนคาบที่เรียน และ นักศึกษามีความเข้าใจต่อจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษาในภาพรวมมีสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย อาจจะเป็นเพราะว่าทางกลุ่มวิชาพลศึกษาเปิดกิจกรรมตามความสนใจของนักศึกษาจึงทำให้ในภาพรวมมีสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย สอดคล้องกับงานวิจัยของ มยุรี ชุมพล (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาคาทอลิก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานครปีการศึกษา 2546 พบว่า ด้านหลักสูตรการสอนวิชาพลศึกษามีปัญหาอยู่ในระดับน้อย ส่วนที่มีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง คือ ความเหมาะสมของช่วงเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าความเหมาะสมของช่วงเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา บางช่วงเวลาไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เช่น เรียนตอนเช้า หรือตอนกลางวัน ทำให้นักศึกษาขาดความสนใจการเรียนการสอนพลศึกษา ทำให้การเรียนการสอนพลศึกษาไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

3. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยที่สุดเกือบทุกข้อ ยกเว้นข้อที่ 3 ที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย คือการประเมินผลการเรียน (ตัดเกรด) คำนี้ถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของนักศึกษา ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

คือทำการทดสอบทันทีเมื่อมีการสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ รองลงมาคือมีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่นการแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น และความชัดเจนของคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านการวัดผลและประเมินผล ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อยที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการวัดผลและประเมินผลของอาจารย์ผู้สอนกิจกรรมพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีประสิทธิภาพในการวัดและประเมินผลมีการให้คะแนนอย่างถูกต้องตามหลักและวิธีการวัดและประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และสามารถนำประโยชน์จากการเรียนการสอนกิจกรรมพลศึกษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523) กล่าวถึงประโยชน์ของการวัดผลไว้ว่าช่วยให้ทราบสถานภาพของนักเรียน ได้ถูกต้องและช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ช่วยแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถ สามารถประเมินผลการสอนของครูได้ สามารถวินิจฉัยและทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ และช่วยให้ครูสามารถให้คะแนนนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

4. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านตัวผู้เรียน ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาไม่เท่ากับวิชาอื่น ๆ รองลงมาคือนักศึกษาเคยพบทวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกชั่วโมงเรียน ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือนักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ความเหมาะสมของการแต่งกายของนักศึกษาในชั่วโมงเรียนเรียนวิชาพลศึกษา และ นักศึกษาได้นำคุณธรรม จริยธรรมและความมีระเบียบวินัยที่ได้จากวิชาพลศึกษาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน รองลงมาคือนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาที่เรียน และ นักศึกษาร่วมมือ ผู้วิจัยเห็นว่าสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ด้านตัวผู้เรียน ในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับน้อย อาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษาเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ต่าง ๆ อย่างมากมายกับตนเอง สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์ (2527) ได้กล่าวถึงความหมายของพลศึกษาว่าเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งของการศึกษาแขนงต่าง ๆ ซึ่งนำเอากิจกรรมพลศึกษาที่เลือกสรรแล้วเป็นองค์ประกอบในการสร้างคนให้มีคุณค่าทำให้คนเจริญ ทำให้คนงอกงาม ช่วยส่งเสริมให้มีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับมาก คือนักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ รองลงมาคือนักศึกษาเคยพบทวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษานอกชั่วโมงเรียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่านักศึกษามุ่งไปที่คณะและสาขาที่ตนเองเรียน วิชาพล

ศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต มีเพียง 1 หน่วยกิตเท่านั้น แต่รายวิชาของคณะมีจำนวน 3 หน่วยกิต ทำให้นักศึกษามีความสนใจวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตน้อยลงและขาดการใส่ใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

5. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่พบว่ามีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาเพียงพอสำหรับนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า รองลงมาคือโสตทัศนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และความสะอาดของอาคารสถานที่และอุปกรณ์ ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือความเหมาะสมของอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัยรองลงมาคืออุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชาและความเหมาะสมของสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา ตามลำดับ ส่วนข้อที่อยู่ระดับน้อยที่สุดโดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้คือความเหมาะสมของสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางพลศึกษา รองลงมาคือสนามกลางแจ้งเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา และความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์ ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านอุปกรณ์ และเครื่องมืออำนวยความสะดวกในภาพรวมมีปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง อาจจะเป็นเพราะว่า ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาเพียงพอสำหรับนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า ยังมีน้อยและ ห้องโสตทัศนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและความสะอาดของอาคาร สถานที่และอุปกรณ์ สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ซึ่งทางกลุ่มวิชายังขาดงบประมาณในสิ่งเหล่านี้อยู่ จึงทำให้ขาดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ซึ่งวาสนา คุณาภสิทธิ์ (2536) ได้กล่าวไว้ว่า สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ที่ใช้ในการเรียนรู้วิชาพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่มีต่อการจัดการเรียนรู้และการบริหารชั้นเรียนด้วยเช่นกัน สถานที่มีทั้งในร่มและกลางแจ้ง สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมประสิทธิภาพการสอนเป็นอย่างดี

6. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่านักศึกษาเพศชายกับเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความคิดเห็นของนักศึกษาชายหรือนักศึกษาหญิง โดยรวมแล้วมีความคิดเห็นเหมือนกัน จึงทำให้เพศไม่มีผลต่อการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อริญชัย พรหมเทพ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพล

ศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550 พบว่านักศึกษาชายและหญิงปัญหา และความต้องการการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านตัวผู้เรียน ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเพศชายจะสนใจการเรียนมากกว่านักศึกษาเพศหญิง ทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวกที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคุณภาพชีวิตของนักศึกษาเพศชายและนักศึกษาเพศหญิงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน อาจจะเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนของวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต จัดตามความต้องการของนักศึกษาและความพร้อมของอุปกรณ์ต่าง ๆ ทำให้ไม่แตกต่างกัน

7. การเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ ค่าที (t - test) ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวม 5 ด้าน พบว่า ระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคุณภาพชีวิต สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิชากิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนต้องออกกำลังกายเป็นหลัก ซึ่งทำให้ร่างกายแข็งแรงและนักศึกษาทั้งสองกลุ่มวิชา กำลังอยู่ในช่วงวัยที่ต้องการการออกกำลังกายและร่วมทำกิจกรรมเป็นหมู่คณะ และยังเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพร่างกายของตนเอง และสามารถอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข นักศึกษาทั้งสองกลุ่มสามารถเลือกเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาได้ตามความสนใจ ตามความถนัดและความสามารถของตนเอง จึงทำให้สภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่าระหว่างกลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เกี่ยวกับสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านตัวผู้เรียน ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ มีการเรียนการสอนที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันด้วย ยกเว้นด้านครูผู้สอน และการสอน ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มสาขา สังคมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ เมื่อได้มาศึกษาในสถาบันเดียวกันหลักสูตรเดียวกันและได้รับการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนในลักษณะเดียวกัน จึงให้ความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจจงณ์ (2540) ได้กล่าวไว้ว่าการพลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางกาย ทางสุขภาพและ

สมรรถภาพรวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมร่างกายที่ถูกต้อง และยังคงสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527) ได้กล่าวว่า พลศึกษาช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพ

8. แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือฝ่ายวิชาการปรับปรุงความเหมาะสมของช่วงเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต รองลงมาคือจัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต และจัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยมีความเห็นด้วยกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพราะว่าฝ่ายวิชาการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไม่เหมาะสมของช่วงเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต บางกลุ่มจัดให้มีการเรียนการสอนในช่วงเช้า หรือช่วงเที่ยงทำให้นักศึกษาไม่สามารถทำกิจกรรมพลศึกษาได้เต็มที่ เพราะจะต้องมีเรียนวิชาอื่น ๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

1. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ควรใช้คำพูดกับนักศึกษาที่ดี มีความไพเราะ
2. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ควรสอนให้เป็นไปตามประมวลการสอนที่แจกให้กับนักศึกษา
3. อาจารย์ผู้สอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ควรปล่อยตรงเวลาที่สอน
4. ฝ่ายวิชาการควรปรับจำนวนหน่วยกิตให้มากกว่าเดิม
5. ฝ่ายวิชาการควรลดจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
6. ฝ่ายวิชาการไม่ควรจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในช่วงเช้า

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยเรื่องแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต

1. ฝ่ายวิชาการปรับปรุงความเหมาะสมของช่วงเวลาที่จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
2. จัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
3. จัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงคุณลักษณะที่ดีของครูพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
2. ควรมีการศึกษาถึงความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

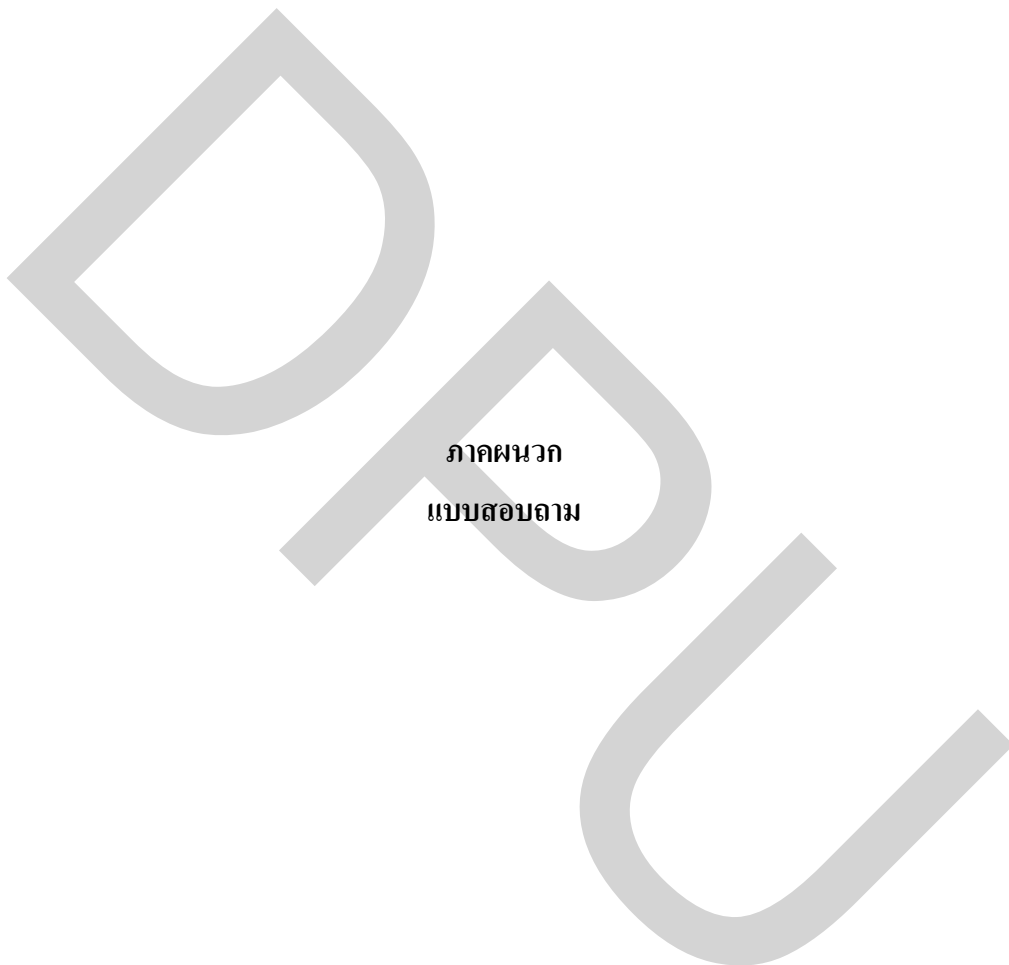

บรรณานุกรม

- จรวาย แก่นวงษ์คำ. (2529). **วิธีการสอนวิชาเอกพลศึกษาในกรุงเทพฯ** : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ชวีส เต็มฉนวน. (2541). **ปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยนาฏศิลป์**. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.ถ่าย
เอกสาร.
- นิติกร โรจนวิภาค. (2533). **ปัญหาการบริหารพลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา**
กระทรวงศึกษาธิการในกลุ่มภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป พานิชชาติ. (2528). **การสอนพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพลศึกษา.
- ปิยะชาติ สิทธิวิภูศิริ. (2528). **ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์พลศึกษา และนักศึกษาเกี่ยวกับการ**
จัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา.
วิทยานิพนธ์ ก.ม.(พลศึกษา) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายสำเนา.
- ผาณิต บิลมาศ. (2522). **คุณลักษณะของครูพลศึกษาที่พึงปรารถนาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาใน**
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- แผน เกียรตินัย. (2532). **ปัญหาการเรียนการสอนวิชากิจกรรมทางพลศึกษาของนิสิตมหาวิทยาลัย**
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). **การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรี้นติ้ง
เฮ้าส์.
- พิศ เจริญพงศ์. (2532, กรกฎาคม - ตุลาคม). “การสอนพลศึกษาในโรงเรียน.” วารสารวิชาการ.4 (2) : 30.
- ไพฑูรย์ ทองหอม. (2528). **การจัดและการดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัยเกษตรกรรม**.
วิทยานิพนธ์ ก.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์ศักดิ์ พละพงศ์. (2527). **ประวัติ ปรัชญาและวิธีการสอนพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์
- ฟอง เกิดแก้ว. (2517). **การพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : พัทธอักษร
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). **หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- _____. (2527). **หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2534,กรกฎาคม- ธันวาคม) “ลักษณะและวิธีการวัดประเมินผลและให้คะแนนในวิชาพลศึกษา,” วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ. 7 (3) : 30-37.
- _____. (2536). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- _____. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- _____. (2541). หลักสูตรพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิริยา บุญชัย. (2529). การทดสอบและวัดผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วิจิตรา ปิ่นแก้ว. (2540). ปัญหาการจัดโครงการพลศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาและวิทยาลัยเทคนิคในภาคเหนือ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- วิศาล เครือคล้าย. (2530) ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไประดับปริญญาตรีของกลุ่มวิทยาลัยครูภาคกลาง. วิทยานิพนธ์ ก.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจจงพนธ์. (2540). สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ : มิตรภาพการพิมพ์ และสตูดิโอ.
- สังัด อุทรานันท์. (2535). สารานุกรมศึกษา ฉบับเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางสิริกิติ์ พระราชินีนาถในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 5 รอบ. กรุงเทพฯ .คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สันต์ บุญธรรม. (2525). หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร(การศึกษา 335). กรุงเทพฯ : นรสิงห์.
- สุรางค์ ไก่ตระกูล. (2533). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด.(2545). สถิติสำหรับการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาสน
- ประกอบ ปรีชานุกูล.(2548). สภาพและปัญหาการสอนพลศึกษาของครูพลศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาเขตพื้นฐานที่การศึกษาเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2547. ปรินญาณิพนธ์. ศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรินญา นาชัยสิทธิ์. (2546). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันราชมงคลในกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปีการศึกษา 2546. ปรินญาณิพนธ์. กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- มยุรี ชุมพล. (2528). ปัญหาการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา คาทลิก
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา
2546. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สามารถ แสงน้อย. (2545). ความคิดเห็นของนักศึกษาศาสนาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีต่อการจัดการ
เรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวรรณา แดงอ่อน. (2543). สภาพและปัญหาการเรียนการสอนพลศึกษาในสถาบันเทคโนโลยี
ราชมงคล. ปรินญานิพนธ์. กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อริญชัย พรหมเทพ. (2551) . ปัญหาและความต้องการการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2550. ปรินญานิพนธ์
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อาทิตย์ โพธิ์กาศ. (2547). สภาพและความต้องการในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของ นักศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2546. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.
(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อวยชัย เขียวจำ. (2540) ปัญหาการเรียนวิชาลีลาศของนักศึกษาศาสนาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น วิทยาเขตใน
กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Hardin,S.E.L. (1992) “The Relationship Between Fitness Scores of College – Age Student and their
Attitudes Towarb physical Activity , ‘Dissrtation Abstracts International. 52 : 3217
- Holbrook, James Edward.(1993, February) Current Problems and Trends in Facility Planning for
Health, Physical Education, Recreation and Athletics at Colleges and Universities, ‘Dissrtation
Abstracts International. 53 : 2735 A
- Wilke,B.J. (1983, January). “The Future of General Instruction Physical Education: A Delphi Study”.
‘Dissrtation Abstracts International. 43(7) : 2278 A

ภาคผนวก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต
ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษา ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยในครั้งนี้ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากนักศึกษาได้โปรดตอบแบบสอบถาม ให้ครบทุกข้อตามความเห็นที่แท้จริงของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับแต่จะนำไปประมวลและแปลผลในลักษณะรวมเท่านั้น แบบสอบถามจะแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปี คณะ

ตอนที่ 2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

- 2.1 ด้านครูผู้สอน และการสอน
- 2.2 ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา
- 2.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล
- 2.4 ด้านตัวผู้เรียน
- 2.5 ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

ตอนที่ 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 4. แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ขอขอบคุณทุกท่านที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดการเครื่องหมาย / ลงใน ( ) ตรงหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. เพศ

1. ( ) ชาย

2. ( ) หญิง

2. อายุ

1. ( ) อายุต่ำกว่า 18 ปี

2. ( ) อายุระหว่าง 18 - 22 ปี

3. ( ) อายุระหว่าง 23 - 27 ปี

4. ( ) อายุมากกว่า 28 ปีขึ้นไป

4. ชั้นปี (ตอบเฉพาะนักศึกษา)

1. ( ) ชั้นปีที่ 1

2. ( ) ชั้นปีที่ 2

3. ( ) ชั้นปีที่ 3

4. ( ) ชั้นปีที่ 4 และสูงกว่า

5. คณะที่ศึกษา

1. ( ) คณะวิศวกรรมศาสตร์

2. ( ) คณะการบัญชี

3. ( ) คณะเศรษฐศาสตร์

4. ( ) คณะนิติศาสตร์

5. ( ) คณะนิเทศศาสตร์

6. ( ) คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

7. ( ) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์

8. ( ) คณะศิลปกรรมศาสตร์

9. ( ) คณะบริหารธุรกิจ

ตอนที่ 2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์

1. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิตย์ ด้านครูผู้สอนและการสอน

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ความเหมาะสมของจำนวนอาจารย์ต่อ จำนวนนักศึกษา					
2.	ความเหมาะสมด้านบุคลิกภาพและการแต่ง กายของอาจารย์ผู้สอน					
3.	ความเหมาะสมด้านมนุษยสัมพันธ์ของ อาจารย์ผู้สอน					
4.	อาจารย์ผู้สอนมีความสนใจและเอาใจ ใส่ต่อนักศึกษา					
5.	อาจารย์ผู้สอนมีความเป็นประชาธิปไตย					
6.	อาจารย์ผู้สอนมีการสาธิตกิจกรรมให้ นักศึกษาดู					
7.	อาจารย์ผู้สอนมีความสม่ำเสมอและตรง ต่อเวลาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา					
8.	อาจารย์ผู้สอนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ในการส่งเสริมการเรียน การสอนกิจกรรมพลศึกษา					
9.	อาจารย์ผู้สอนสอนตรงตาม วัตถุประสงค์และเนื้อหาที่มีไว้ใน หลักสูตร					
10	อาจารย์ผู้สอนมีความยุติธรรมในการวัด และประเมินผล					

2. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์ ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักศึกษามีความเข้าใจต่อ จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน พลศึกษาอย่างแท้จริง					
2.	จำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสม ต่อจำนวนคาบที่เรียน					
3.	เนื้อหารายวิชาที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้					
4.	กิจกรรมพลศึกษาที่กำหนดไว้ใน หลักสูตรเหมาะสมกับสภาพ ปัจจุบัน					
5.	ความเหมาะสมจำนวนชั่วโมงที่เรียน วิชาพลศึกษาต่อสัปดาห์					
6.	ความเหมาะสมของเวลาที่จัดให้ มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา					
7.	วิชาพลศึกษาส่งเสริมนักศึกษาให้มี คุณธรรม จริยธรรม และความมี ระเบียบวินัย					

3. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์ ด้านการวัดผลและประเมินผล

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	ชี้แจงให้นักศึกษาทราบเกณฑ์และวิธีการทดสอบในวิชาที่สอน					
2.	เนื้อหาที่ทดสอบสอดคล้องกับความรู้ที่ได้จากการสอน					
3.	การประเมินผลการเรียน(ตัดเกรด)คำนึงถึงพัฒนาการด้านต่าง ๆ และความแตกต่างของนักศึกษา					
4.	มีการเก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่นการแต่งกาย การเข้าชั้นเรียน เป็นต้น					
5.	ประเมินผลความรู้ ความสามารถของนักศึกษาตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้					
6.	ความชัดเจนของคำสั่งและข้อคำถามในแบบทดสอบ					
7.	ทำการทดสอบทันทีเมื่อมีการสอนจบในแต่ละหน่วยการเรียน					
8.	มีการสอนซ่อมเสริมก่อนที่ให้สอบแก้ตัวไม่ผ่าน					
9.	มีการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติทุกภาคเรียน					

4. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจ
บัณฑิตย์ ด้านตัวผู้เรียน

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักศึกษาเห็นความสำคัญและคุณค่าวิชาพลศึกษาเท่ากับวิชาอื่น ๆ					
2.	นักศึกษาร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนการสอน					
3.	นักศึกษานำความรู้จากการเรียนการสอนไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
4.	นักศึกษามีความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน					
5.	นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ทางพลศึกษาที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาที่เรียน					
6.	ความเหมาะสมของจำนวนนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา					
7.	ความเหมาะสมของการแต่งกายของนักศึกษาในชั่วโมงเรียนเรียนวิชาพลศึกษา					
8.	นักศึกษาเคยทบทวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นอกชั่วโมงเรียน					
9.	นักศึกษานำคุณธรรม จริยธรรมและความมีระเบียบวินัยที่ได้จากวิชาพลศึกษาไปปฏิบัติในชีวิตประจำวัน					

5. ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	สนามกลางแจ้งเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา					
2.	สนามในร่มเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละรายวิชา					
3.	อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับการเรียนการสอนแต่ละวิชา					
4.	ความเหมาะสมของสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางพลศึกษา					
5.	ความสะอาดของอาคาร สถานที่และอุปกรณ์					
6.	ความเหมาะสมของสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับนักศึกษา					
7.	ความเหมาะสมของอุปกรณ์มีคุณภาพมาตรฐานและความปลอดภัย					
8.	ความสะดวกในการยืมและคืนอุปกรณ์					
9.	ตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาพลศึกษาเพียงพอสำหรับนักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้า					
10	โสตทัศนอุปกรณ์ที่จำเป็นในการใช้ประกอบการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา					

ตอนที่ 3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

3.1. ด้านครูผู้สอน และการสอน

.....

.....

.....

.....

3.2. ด้านหลักสูตร โปรแกรมและกิจกรรมทางพลศึกษา

.....

.....

.....

.....

3.3. ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....

.....

.....

.....

3.4. ด้านตัวผู้เรียน

.....

.....

.....

.....

3.5. ด้านอุปกรณ์และเครื่องมืออำนวยความสะดวก

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4. แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

1. แนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ข้อ	รายการ	แนวทางในการแก้ปัญหา				
		สำคัญมากที่สุด	สำคัญมาก	สำคัญปานกลาง	สำคัญน้อย	สำคัญน้อยที่สุด
1.	จัดสัมมนาอาจารย์ผู้สอนเรื่องปัญหา และแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต					
2.	จัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องเทคนิคการสอนในระดับอุดมศึกษา					
3.	จัดอบรมอาจารย์ผู้สอนเรื่องการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต					
4.	ฝ่ายวิชาการปรับปรุงจำนวนหน่วยกิตให้เหมาะสมกับจำนวนคาบที่เรียน					
5.	ฝ่ายวิชาการปรับปรุงความเหมาะสมของช่วงเวลาจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อคุณภาพชีวิต					
6.	ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลให้เป็นแนวทางเดียวกัน					
7.	ปรับปรุงการวัดผลประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ					
8.	จัดสรรงบประมาณด้านอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริง					
9.	ปรับปรุงและพัฒนาเอกสาร ตำรา เรียนวิชาพลศึกษา					

ตอนที่ 5. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเพื่อ
คุณภาพชีวิต ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

.....

.....

.....

.....

DRPU